UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

24
ТРАВНЯ
Число
№ 21

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLV VOL. XLV

MAY 24, 1973

КАРДИНАЛ ЙОСИФ ВІДВІДУЄ УКРАЇНСЬКІ ОСЕРЕДКИ В США

Після відвідин Канади, Верховний Архиєпископ Йосиф VII переїхав до США, де його теж вітають великі маси українців. На філядельфійському летовищі, куди він прибув у суботу, 12 травня в товаристві Преосв. Ісидора (Борецького), вітали його Митрополит Амвросій (Сенишин), Преосв. Йосиф (Шмондюк), Преосв. Ярослав (Габро), Преосв. Василь (Лостен) та сотні українців, між ними представники різних організацій та установ. Після привітання на летовищі Верховний Архиєпископ відслужив у заповненій вщерть катедрі Непорочного Зачаття в Філядельфії Молебень та виголосив проповідь.

В неділю, 13 травня Верховний Архиєпископ служив св. Літургію в сослуженні всіх американських Владик та Преосв. Ісидора (Борецького) на площі манастиря Сестер Василіянок у Факс Чейс, де завжди в травні відбувається відпуст. Понад 10,000 вірних заповнило простору площу, де Верховний Архиєпископ служив св. Літургію. Верховний Архиєпископ виголосив до зібраних вірних слово про почитання Богоматері в Україні, нав'язуючи до „дня матері", що його в тому дні святочно відзначує цілий світ.

Того самого дня в готелі Шератон в Філядельфії відбувся святочний бенкет на пошану Верховного Архиєпископа, що в ньому взяло участь понад 700 осіб. Замітною була промова філядельфійського Митрополита Амвросія (Сенишина), який закінчив свою промову побажанням, щоб Верховний Архиєпископ, якщо прибуде до Філядельфії втретє, вже приїхав як патріярх Української Католицької Церкви.

Верховний Архиєпископ побував у кількох містах США, служачи св. Літургії та благословлячи іконостаси й промовляючи скрізь до вірних, що завжди вщерть заповнюють церкви, де Верховний Архиєпископ служить Богослужбу. До всіх місцевостей супроводить Верховного Архиєпископа теж Митрополит Амвросій (Сенишин).

Минулої неділі, 20 травня Верховний Архиєпископ побував у Чікаґо, де відслужив св. Літургію, а вечером поблагословив новозбудовану церкву св. Володимира й Ольги, що її коштом півтора мільйона долярів, збудували парафіяне тої церкви. Основи під цю церкву поклав Верховний Архиєпископ, встановляючи в часі відвідин 1968 р. парафію св. Володимира й Ольги, яка святкує за Юліянським календарем.

Найближчої суботи, 26 травня Верховний Архиєпископ буде знову в Торонто, де візьме участь в святочному бенкеті з нагоди 25-річчя Владичих свячень Преосв. Ісидора (Борецького). В неділю, 27 травня верховний Архиєпископ відслужить в сослуженні Владик Архиєрейську св. Літургію в Торонто з нагоди 25-річчя Преосв. Ісидора.

В вівторок, 29 травня Кардинал Йосиф буде гостем Апостольського Нунція в Оттаві, а в середу прем'єра П. Трюдо та деяких федеральних міністрів. Того дня він теж відвідає федеральний парлямент.

Після того Верховний Архиєпископ повернеться знову до США, де буде продовжувати відвідини українських осередків.

Шелеста позбавили всіх прав

Недавно усунених з центрального комітету комуністичної партії СССР кол. секретаря комуністичної партії УРСР П. Шелеста та Г. Воронова тепер позбавлено й інших урядів. Шелест був давніше назначений дев'ятим заступником прем'єра СССР, а Г. Воронов головою комісії для прослідкування скарг совєтських громадян. Їх обох тепер позбавили й тих урядів і післали на повну пенсію.

Деякі совєтські дипломати в США пояснюють недавні зміни в центральному комітеті комуністичної партії намаганням Л. Брежнєва усунути всіх своїх противників із центрального комітету, щоб могти, з уваги на вороже наставлення Китаю до СССР, знайти спільну мову з США. Шелест та Воронов мали бути притивниками порозуміння СССР із США.

СОВЄТСЬКІ ДИПЛОМАТИ — ШПИГУНИ

Англійські джерела подають, що велике число совєтських дипломатів займається шпигунською діяльністю. Прим. в Західній Німеччині на 177 урядників совєтської амбасади 82 веде шпигунську діяльність. В Швайцарії на 292 урядників совєтської амбасади 87 займається шпигунством, у Франції на 348 шпигунством займається 118. В багатьох країнах шпигунством займаються теж працівники совєтських торговельних місій, летунських ліній та різних міжнародних установ.

Минулими роками кількість совєтських представників у Західній Европі зросла із 1,485 осіб до 2,146 осіб. Совєтські урядники ведуть шпигунську діяльність для цивільної поліції КГБ, або військової таємної поліції ГРУ. Допомагають совєтським шпигунам теж дипломати різних комуністичних сателітів, як Польщі, Чехословаччини, Куби ітд.

• **На 24 квітня** в канадських в'язницях сиділо 8,888 осіб, на 13.3½ більше, як в тому самому часі минулого року.

Едмонтон зростає дуже скоро

В часі між червнем 1966 р. і 1 червнем 1972 р. мешканці в Калґарі збільшилися на 26%, а Едмонтон на 16%. Число мешканців Едмонтону зросло в тому часі із 425,000 до 507,00. Якщо йдеться про зріст населення, то Едмонтон є третим містом у Канаді, після Калґарі та Кіченер, Онт.

Найбільшим канадським містом залишається й надалі Монреал, що мав у червні 1972 р. 2,761,000 мешканців.

ВИКИНУЛИ СОВЄТСЬКОГО ШПИГУНА

Уряд Західної Німеччини приказав залишити Німеччину другому секретареві совєтської амбасади в Бонн В. Серґєєву, бо німецька протирозвідка виявила, що він займався шпигунською діяльністю. Серґєєв виїхав тихцем із Бонн 11 квітня. Німецьке міністерство закордонних справ відповіло на запит журналістів, що йому нічого невідомо про шпигунську діяльність Серґєєва. Припускають, що уряд Західної Німеччини не хотів робити великого шуму з приводу викриття шпигунської діяльности Серґєєва, бо в червні приїздить до Західної Німеччини з відвідинами секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв.

ПОМЕР МАРШАЛ І. КОНЄВ

Совєтська пресова агенція ТАСС подала вістку, що в понеділок, 21 травня „по довгій та затяжній хворобі", помер маршал Іван Конєв, проживши 75 років. Маршал Конєв зачав свою військову кар'єру як звичайний совєтський вояк і дійшов до найвищого ступеня в совєтській армії. Він вславився тим, що частини, якими він командував, зайняли в 1945 році Берлін. Після війни він був заступником міністра державної оборони та командантом військ сімох комуністичних держав, що є членами т.зв. Варшавського пакту. Минулими роками Конєв був у опозиції до теперішнього совєтського проводу й його відсунули були від впливів та значення. За його заслуги його поховають на парадному військовому цвинтарі поруч кремлівського муру.

Уряд піддержує багатокультурність

НОВІ ФОНДИ Й РАДА БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ

Федеральний міністер для справ багатокультурности проголосив у федеральному парляменті, що федебіжучий бюджетовий рік на біучий бюджетовий рік на цілі багатокультурности дальші фонди в сумі понад десять мільйонів долярів. В минулому бюджетовому році федеральний уряд виплатив на цілі багатокультурности 4,154,000 долярів. В цьогорічному бюджеті видатки на справи багатокультурности збільшено на два й пів разів.

Одночасно міністер подав до відома, що уряд створив Раду багатокультурности, яка буде служити федеральному урядові своїми порадами та вказівками в справах багатокультурної політики.

Завданням нової програми багатокультурности буде м.ін. познайомити загал канадців із культурними надбаннями канадців різного етнічного (національного) походження. Для осягнення цеї цілі будуть влаштовувані щорічно фестивалі, в яких виступатимуть мистецькі ансамблі різних національних груп. Щорічні літні фестивалі відбуватимуться в Національному мистецькому центрі в Оттаві, а щороку зимою відбуватимуться подібні фестивалі в різних провінційних осередках. В дальшій програмі багатокультурности предбачуться драматичні вистави в англійській та рфанцузькій мовах, які одначе віддзеркалюватимуть канадську багатокультурність. Видання окремої кухарської книжки, в якій будуть подані приписи, як готувати страви, що їх варять різні національні групи, переклади книжок про Канаду, які видано в чужих мовах, збільшення допомоги Фільмовій раді на виробництво фільмів, що віддзеркалюють культуру та традицію різних канадських етнічних груп ітп. Все те причиниться значно для обзнайомлення загалу канадців із культурою та традиціями їхніх співгорожан різного національного (етнічного) походження.

Державні фонди можна буде використати для пропаганди багатокультурности між канадцями англійського та французького походження, для побудови багатокультурних осередків, які вже започатковано в минулому році, для допомоги на студії етнічних (національних) проблем та на видання книжок про історію етнічних груп у Канаді, для пропаганди програми многокультурности в етнічних газетах для тих громадян, що не знають ні англійської ні французької мови, на влаштування конференції етнічних (національних) груп, що відбудеться цього року в Торонто та на видання підручників для навчання мови різних національних груп по школах і т.д.

Одночасно із проголошення нової програми багатокультурности міністер Ст. Гайдаш проголосив створення Ради багатокультурности, яка складається з сімох членів із різних канадських провінцій. Від українців до Ради багатокультурности входить проф. д-р М. Р. Лупул з Едмонтону.

Федеральні опозиційні посли, хоч не виступали проти самої програми багатокультурности, нарікали, що вони не дістали заздалегідь тексту промови міністра Ст. Гайдаша про нову програму багатокультурности.

Посол проґресивно-консервативної партії П. Євчук з Атабаски, який предбачений Р. Стенфілдом на міністра багатокультурности, якщо би консервати прийшли до влади, сказав, що програма багатокультурности добра, але він волів би, щоб пропозиції виходили від зацікавлених етнічних (національних) груп, а не від уряду.

СССР та Німеччина підписали умову

Секретар совєтської комуністичної партії Л. Брежнєв побував із п'ятиденними відвідинами в Західній Німеччині, де підписав із західно-німецьким канцлером В. Брандтом 10-річну умову про господарську, промислову та технічну співпрацю. Брежнєв був перший член совєтського уряду, що відвідав Західну Німеччину після минулої світової війни. Хоч і кол. німецький канцлер К. Аденауер і теперішній В. Брандт побували з відвідинами в Москві, то щойно Л. Брежнєв відвідав Німеччину.

Відвідини Брежнєва та підписання договору про німецько-совєтську співпрацю відбулися в супроводі великих демонстрацій. Одна німецька група числом прибл. 30,000, демонструвала на знак піддержки політики В. Брандта, який знайшов спільну мову із СССР. Інша група, головно німці, виселені з територій, що їх забрала Польща та втікачі із Східної Німеччини, протестували проти договору, який, на їхню думку, підтверджує поділ Німеччини та зречення прав до забраних територій. Третю, мабуть найменшу групу, творили німецькі маоїсти, які протестували й проти політики Західної Німеччини й проти політики СССР. Для безпеки совєтського достойника та його співробітників німецький уряд покликав понад 30,000 поліцистів. Ще ніколи німецька поліція не берегла так закордонного відвідувача, як берегла Брежнєва.

Світова опінія прикладає до підписання совєтсько-німецького договору велику вагу, бо унормування відносин між Західною Німеччиною та СССР причиниться значно до забезпеки миру в Европі.

Інша річ, що совєтсько-німецька приязнь може відбитися на політичних емігрантах, що живуть в Німеччині, бо СССР буде домагатися обмеження їхньої діяльности. Вже давніше були поголоски, що СССР домагався від німецького уряду, щоб той викинув з Німеччини вдержувані американцями радіостанції „Свобода" та „Вільна Европа", які передають політичні програми до СССР та комуністичних країн. Певно, що тепер СССР буде чинити на німецький уряд ще більший натиск, щоб він припинив діяльність цих радіостанцій з Німеччини.

Хоч СССР та Західна Німеччина підписали договір у справі співпраці, вони й досі не дійшли до порозуміння в справі Берліну. Канцлер В. Брандт вимагав, щоб СССР признав, що Берлін є частиною Західної Німеччини, на що Брежнєв не погодився.

АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА В „МЕЙПОЛ ЛИФ ҐАРДЕНС" В Торонто. Служить Верховний Архиєпископ у сослуженні канадських Владик. фото: Ґлоуб енд Мейл.

Короткі вістки

• **Алберта має 6,000** квадратних миль, озер що їх величина сягає від кількох акрів до 800 квадратних миль. Албертські ріки мають в цілому 12-13,000 миль довжини. В усіх майже озерах та ріках є риби.

• **Минулого тижня** в Алберті вже було 19 лісових пожеж, найбільша з них на 400 квадратних миль була в лісі, біля Ентвістл. Досі було в Алберті 128 лісових пожеж.

• **Прем'єр Онтаріо** В. Дейвіс та 15 представників великих онтарійських фірм побували в Англії, де переговорювали з англійським урядом у справі збільшення експорту промислових виробів з Онтаріо до Англії.

• **Канадський федеральний** уряд закликає канадців проводити свої вакації в Канаді, яка є чудовою країною, а до того із виданих на вакації грошей скористають канадці та канадський уряд.

• **Долина Оканаґан валей** в Британській Колюмбії має річно понад 2,000 годин соняшної погоди, більше, як має ославлена Флорида. Для туристів Оканаґан валей має ще й багато гарних озер.

• **Протягом кількох** найближчих років канадські шпиталі запровадять у себе давний спосіб знечулювання в часі операцій за допомогою голок, що його від тисячів років практикують у Китаї.

• **Понад 50,000 туристів**, головно американців польського походження, відвідують щороку Польщу. Для вигоди туристів югослав'янське подорожне бюро будує в Закопанім, в польських Карпатах, готель для туристів, який буде закінчений 1974 р.

• **При кінці квітня** в Канаді було 570,000 безробітних, або 6.3½ всіх працездатних канадців. В березні в Канаді було 608,000 безробітних.

• **Ватикан відмовився** прийняти першого австралійського амбасадора 62-річного Д. МеКарті, бо він одружений вдруге, після розводу. Австралія нав'язала зв'язки з Апостольською Столицею в березні ц.р.

• **Президент США** Р. Ніксон та французький президент Дж. Помпіду зустрінуться для переговорів у днях 31 травня та 1 червня в Ісляндії.

• **Міністерство закордонних** справ США запропонувало американському сенатові зменшити допомогу для Ізраїля, а збільшити допомогу для арабських держав.

• **В минулому році** згинуло в США у нещасливих автомобілевих випадках 60,275 осіб.

• **Ліга оборони життя** ненароджених дітей предклала прем'єрові П. Трюдо протест проти леґалізування зігнання плоду із 353,652 підписами, зібраними в цілій Канаді.

• **Англійська** королева Єлисавета відкриє офіційно калґарську виставу „Стемпід", яка зачинається в четвер, 5 липня.

• **В Китаї виковано** скелети двох старовинних слонів, що їх вік обчисляють на 300,000 років.

• **В Портленд, Ореґон**, поліційний агент застрілив працівника летовища, який домагався для себе та для своєї дружини літака для переїзду до якоїсь країни, бо інакше він грозив, що застрілить двох своїх товаришів-співпрацівників, яких він держав через вісім годин як закладників.

• **В США кожного року** півтора мільйона осіб хворіє на серцеву атаку або вилив крови до мозку наслідком високого тиснення крови, а 25,000 осіб наслідком того вмирає. Лікарі припускають, що на високе тиснення крови хворіють у США бодай 23 мільйони американців, але вони навіть того не знають.

• **В 1972 р. дістали** „ленінські нагороди миру": Л. Брежнєв, президент Чіле — д-р С. Алленде, президент світового союзу професійних спілок з Уруґваю Е. Пасторіно та англійський письменник Дж. Алдрідж.

• **На 204.8 мільйонів** американців було 29.5 мільйонів або 14.4% англійського, шотляндського або валлійського походження, 25.5 мільйонів німецького походження та 16.4 мільйони ірляндського походження.

• **Німецька летунська** лінія „Люфтганза" розпочала цього місяця прямі польоти з Торонто до Франкфурту, Західна Німеччина.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Иоакима будуть в неділю, 10 червня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 17 червня, о год. 2-ій пополудні.

НЕДІЛЯ ПРО СЛІПОРОДЖЕНОГО

3 червня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 38

У ті дні сталося, коли ми ішли на молитву, зустріла нас одна дівчина, що мала духа Пітона й віщуванням приносила великий зиск своїм панам.

Ця йшла за Павлом і за нами та кричала, кажучи: Ці люди є слугами Бога найвищого, вони звіщають вам дорогу спасіння. І це робила багато днів.

Та Павлові надокучило, і він, обернувшися, сказав духові: Приказую тобі в імені Ісуса Христа вийти з неї.

І вийшов в тій хвилі. А пани її, бачачи, що пропала надія їх зиску, спіймали Павла й Силу і заволікли на торговицю до князів.

І привівши їх перед начальників, сказали: Ці люди, будучи жидами, непокоять наше місто, і голосять звичай, котрий не годиться нам приймати, ані робити, бо ми — римляни.

І збіглася товпа проти них, а начальники роздерли їх одежу і казали бити їх палицями. І коли завдали їм багато ран, вкинули їх до в'язниці і приказали сторожеві пильно їх стерегти. Той, прийнявши такий приказ, вкинув їх до глибшої в'язниці, а ноги їх замкнув у колодку.

Та опівночі, Павло і Сила молячися, славили Бога; і слухали в'язні. І нараз зчинився великий землетрус, так що захиталися підвалини в'язниці. І зараз відчинилися всі двері і розв'язалися окови всіх. А сторож в'язниці, коли побачив відчинені двері в'язниці, вийняв меч і хотів себе вбити, думаючи, що в'язні повтікали. Та Павло крикнув великим голосом, кажучи: Не роби собі нічого злого, бо ми всі тут.

І попросивши світла, увійшов, і дрижачи, припав до ніг Павлові й Силі. А вивівши їх геть, сказав: Панове, що маю робити, щоб спастися?

А вони сказали: Віруй у Господа Ісуса Христа, і будеш спасений ти і твій дім. І проповідали йому слово Господнє і всім, що були в його домі.

І взявши їх тої ж години вночі, обмив їх рани і зараз охрестився сам і всі його.

І увівши їх до свого дому, заставив стіл і веселився з усім своїм домом, увірувавши в Бога.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 34

У той час Ісус переходячи, побачив чоловіка, сліпого від народження. І учні його спитали його, кажучи: „Учителю, хто згрішив: він, чи його батьки, що сліпий він родився?" Відповів Ісус: „Ні, він не згрішив, ні його батьки, а щоб явилися на ньому Божі діла. Мені треба робити діла того, що післав мене, поки день; надходить ніч, коли ніхто не зможе робити. Поки я в світі, я світло світові".

Промовивши це, плюнув на землю й зробив грязиво з слини й помазав грязивом очі сліпому; і сказав йому: „Піди і вмийся в ставку Сілоамськім — що значить: Посланий".

Він пішов і вмивсь та й вернувсь видючий.

А сусіди й ті, що бачили його перше, що був сліпий, казали: Чи це не той, що сидів та просив? Інші казали: що це той; а другі: що похожий на нього. Він же сказав: „Це я". Казали тоді йому: „Як же відкрились тобі очі?" Відповів він: „Чоловік, що його звуть Ісус, зробив грязиво й помазав мені очі, і сказав мені: піди в Сілоам та й умийся. Я пішов, умився, — і прозрів. Сказали тоді йому: „Де він?"; каже: „Не знаю".

Приводять його до фарисеїв, колись сліпого. Була ж субота, коли Ісус зробив грязиво й відкрив очі. І знову питали його фарисеї; як то він прозрів. Він же сказав їм: грязиво положив він мені на очі й я омився й бачу".

Говорили тоді деякі з фарисеїв: „Не від Бога цей чоловік, бо не шанує суботи". Інші казали: „Як може грішний чоловік творити такі чуда?" І незгода була між ними.

І знову кажуть сліпому: „Що ти кажеш про нього, що відкрив він твої очі?" А той відказав: „Він пророк". Не повірили тоді жиди про нього, що був сліпий та й прозрів, аж поки покликали батьків того прозрілого. І запитали їх, кажучи: „Чи ваш це син, що про нього кажете, що сліпий родився? як же тепер видить? Відповіли їм батьки й сказали: „Знаємо, що це наш син і що сліпий родився; як же він тепер бачить — не знаємо; або хто відкрив йому очі, — не знаємо. Його питайте, має літа, нехай говорить сам про себе".

Таке говорили його батьки, бо боялися жидів; бо жиди вже змовилися, щоб того, що визнає його за Христа, вилучити його з божниці. Тому то говорили батьки його: має літа, самого питайте.

Покликали тоді вдруге чоловіка, що був сліпий, і сказали йому: Віддай хвалу Богові. Ми знаємо, що цей чоловік грішний". Відповів він: „Чи грішний чоловік він, — не знаю; одне знаю, що я був сліпий, а тепер бачу".

І знову сказали йому: „Що зробив тобі? Як відкрив тобі очі?" Відповів їм: „Я сказав вам уже й хіба ви не чули; що ви знову хочете чути? Може, хочете стати його учнями?" Вони вилаяли його й сказали: „Ти його учень, ми ж Мойсеєві учні. Ми знаємо, що Бог говорив до Мойсея; цього ж не знаємо звідкіля він".

Відповів той чоловік і сказав їм: „То ж то й дивно, що не знаєте, звідкіля він, а він відкрив мені очі. Ми ж знаємо, що грішників Бог не слухає; а хто побожний і Божу волю чинить, того слухає. Від віку не чувано, щоб хто відкрив очі сліпому від народження; коли б він не був від Бога, нічого б не міг зробити".

Відповіли й сказали йому: „У гріхах ти ввесь народився і ти навчаєш нас? І прогнали його геть.

Почув Ісус, що прогнали його геть, і знайшовши його, сказав йому: „Чи віруєш ти в Сина Божого?" Він відповів і сказав: „Хто він, Господи, щоб я вірував у нього?"

І сказав йому Ісус: „Ти бачив його, і хто говорить з тобою — це він". А він відповів: „Вірую, Господи", та поклонився йому.

ХРИСТОС — СВІТЛО СВІТУ

о. В. Л.

Неділя про сліпого — Євангелія від св. Івана, 9, 1 - 38 (зач. 34)

1. Між чудами, що їх творив Ісус Христос, євангелисти оповідають про кілька випадків оздоровлення сліпців. Ті чуда на сліпцях мають свою окрему мову. Вони говорять про Ісуса Христа те, що про Нього пише св. Іван євангелист: Слово було світло правдиве, що просвічує кожну людину, що приходить на світ (Ів. 1, 9), та що Ісус Христос говорить про себе: Я є світло світу: хто за мною йде, не ходить у темряві, але буде мати світло життя (Ів. 8, 12).

Ісус Христос ламав природний закон, коли одним словом „Прозри!", помазанням очей слиною або розчиненням нею болотом лікував таку недугу, як сліпота, щоб вчити надприродної правди, що він є світлом для кожної людини на світі і світлом для світу.

2. Чудо оздоровлення сліпого від уродження, про яке читається у св. Євангелії на св. Літургії шостої неділі по Пасці, Неділі про сліпого, має ще іншу мову. Воно говорить про сліпоту і прозріння нещасного чоловіка, який зроду не бачив світла і Божого світу, але більше говорив про ще одну сліпоту, про вперте засліплення чоловіка: дивлячися, дивиться, але не бачить (Мр. 4, 12).

На ту сліпоту нема вже ніякого ліку. Навіть наглядне чудо не помагає на неї.

В часах Ісуса Христа неабиякою пошаною серед жидівського народу тішилися фарисеї. Вони дуже ревно і точно виконували приписи закону, знали і навчали їх словом і прикладом, а при тому любили рідний край і народ, поневолені поганськими римлянами. Між іншими, ті фарисеї найбільше піддержували в народі віру в майбутнього Месію.

А як прийшов Месія-Христос і нарід був готов прийняти Його за свого Спасителя, якраз оті фарисеї підломили в народі віру в Нього. В історії свого народу, що їх високо шанував і їм насліпо вірив, вони відіграли сумну ролю сліпих провідників: Коли сліпий веде незрячого, обидва впадуть у яму (Мт. 15, 14).

Ісус Христос оздоровив сліпородженого, помазавши йому очі зі слини і пороху зробленим болотом і наказавши йому вмитися в Силоамській саджавці. Чудо було наявне: зроблене в білий день, у приняві апостолів і багатьох свідків, зовсім невистарчальними засобами. Сліпий від уродження, як звичайно каліка, був загальновідомий. Передусім знали його батьки, що він був зроду сліпий і нагло прозрів. Не було ніяких підстав сумніватися, що Ісус Христос зробив дійсне чудо.

А проте фарисеї знайшли для себе підставу сумніватися в те найнаглядніше чудо. Ісус Христос зробив його в суботу. Отже, фарисеї говорили таке: Хто порушує святість суботи, є грішником; а грішник не може робити чуда, бо „грішників Бог не слухає, а коли хто Бога боїться і Його волю чинить, того слухає". Вони таки не повірили в Ісуса Христа, в Його чудо, а сліпому з роду огірчили його перший ясний день дошкульними допитами, по яких вилаяли його і „викинули геть".

3. На духову сліпоту нема ліку. Господь може ламати закон природи, які він встановив у світі. Та щоб вилікувати вперту духову сліпоту, Він мусів би ламати людську свобідну волю. Тої свободи, даної людині, Господь Бог не ламає. В руках людини залишається свобідний вибір: вірити або не вірити, робити добре або робити зле, самому рішати про своє спасення або своє осудження.

До людини так часто підкрадаються сумніви у вірі. Підходять до неї з усіх сторін і кутів: зі сторінок дешевенької протирелігійної книжки, з кутів, у яких ведуться розмови на релігійні теми, зі закутин власної душі.

„А може воно не так, як говорить Євангелія і як навчає Церква? Може так, як багато вчених пише, багато людей думає і як воно чоловікові багато вигідніше?" Ні, воно таки так, як говорить Той, що відкривав очі сліпим і робив інші чуда, відкривав очі тим, яким уже смерть була очі закрила — воскрешував умерлих.

Воно дійсно так, як Ісус Христос говорив і часто наголошував словами: Направду, направду кажу вам..., а ще частіше потверджував своїми чудами.

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

У неділю, 27-го травня, год. 3 пополудні Архиєрейська Служба Божа та благословення і заложення наріжного каменя в новозбудованій церкві Успення Матері Божої в Сатерланд, Саскатун.

3-го червня, год. 10 рано в Айтуні Архиєрейська Служба Божа та участь у з'їзді молоді.

Богослуження: травень-червень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
27. — Гренд Прері 8.30 рано; Райкрофт 11 рано

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
27. — Смоки Лейк год. 9 рано
27. — Св. Параскевія 11 рано і парастаси на гробах
3 червня — Елдорена св. Літургія і парастаси на гробах
7. — Развей
10. — Смоки Лейк
17. — Восетна — храм — обід
24. — Смоки Лейк

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
27. — Айрон Ривер год. 10.30 рано — Спільне свячене — Парастаси на гробах

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton Ph. 436-3018
27. — Карвел (храм. празн.) год. 10 Литія, св. Літургія і Парастас на цвинтарі. По відправі празничний обід у параф. галі
3 червня — Чергіл год. 10.30, по відправі Парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
27. — Ломонт Сл. Б. год. 10 р. попол. 1 год. Парастаси
31. — Ст. Майкел — Вознесення Господнє — Всенічне год. 9 р., Сл. Б. год. 10 р.
3 червня — Делф
7. Вознесення Господнє — Восток св. Михаїла, 9 год. Всенічне, 10 год. Сл. Божа
10. Зіслання Святого Духа — Ст. Майкел год. 9 Всенічне, 10 год. Сл. Божа.
17. Зіслання Святого Духа — Восток св. Михаїла (храм). год. 9 Всенічне, 10 Сл. Божа
18. Пресв. Тройці — Делф (храм) год. 9 Всенічне, год. 10 Сл. Божа
24. нед. і Різдво св. Івана Хрестителя — Лемонт (храм), год. 9 Всенічне, 10 год. Сл. Божа

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
27. — Голден год. 10.30 рано, спільне свячене і Парастаси
31. Вознесіння ГНІХ — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 (празник)
3. червня — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30 рано
10. — Голден, співана год. 10.30 рано (празник)
17. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30 рано
24. — Голден год. 8.30; Дейзленд год. 10.30 рано
3 червня — Давнінг, по Сл. Б. Парастаси на цвинтарі
7. Вознесення — Сокаль
10. Сошест. Св. Духа — Вилна (храм, н. ст.)
17. Сшестя Св. Духа ст. ст. — Стрий
18. Пресв. Тройці — Спедден (храм)
24. — Крейгенд

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
27. — Атабаска 9; Бойл 11 гроби
3 червня — Росінгтон 10
7. — Фрейнс 10, Празник
10. — Атабаска 10
17. — Бойл 10, Празник
18. — Просперіті 10, Празник
24. — Атабаска 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
31. — Мирнам 10.00
3 червня — Мирнам 10.00
10. — Ллойдминстер 10.30 (Празник)
11. — Мирнам
17. — Файделиті 10.30
24. — Моркемб 10.30 (Празник)
29. — Мирнам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2845
27. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10 (Празник, парастаси)
31. — Ту Гилс год. 9
3 червня — Ту Гилс год. 10 (празник)
7. — Плейн Лейк, год. 10
10. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
17. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (Празник)
24. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
27. — Кемроз 9.00; Равид Гіл 11 і Поминки на гробах

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
27. — Редвотер 9; Вог 10.30
31. — Редвотер 9
3 червня — Редвотер 10.30
10. — Редвотер 9; Федора 10.30
11. — Редвотер 9
17. — Редвотер 10.30
24. — Редвотер 9; Вог 10.30
29. — Редвотер 9

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
27. — Іннісфрі X ренч — парастаси
3 червня — Лавой 10 рано
7. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
10. — Ренфрю 10 рано
17. — Іннісфрі-місто 10 рано
18. — Іннісфрі X ренч 10 рано
24. — Менвіл 10 рано

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
27. — Крейгенд, по Сл. Б. Парастаси на цвинтарі
3. червня — Давнінг (по Сл. Б. — Парастаси)
7. — Вознесення — Сокаль
10. Сшестя Св. Духа — Вилна (храм) нов. стиль.
17. — Стрий (Сшестя Св. Д. ст. стиль)
18. — Пресв. Тройці — Спедден (храм).
24. — Крейгенд

САСКАЧЕВАН

о. Гоменко
округа Арран, Саск.
27. — Арран-місто год. 8.30 рано Сл. Божа; Арран-Весна год. 10.30 рано Спів. Сл. Божа

Замітки: 1. — В місяці червні, вечірні богослуження до „Пресвятого Серця" („Господа, і Бога, і Спаса Нашого Ісуса Христа Чоловіколюбця"), будуть відправлятися в такому порядку: в Арран-місто кожного дня в год. 7.00 вечером, Арран-Весна кожної середи в год. 8.30 вечір, а в Пеллі, кожної п'ятниці в год. 8.30 вечір.
3-го червня — Пеллі год 8.30 рано Сл. Божа; Арран-місто 10.30 рано співана Сл. Божа.
7. Вознесення ГНІХ — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Вайт Біч 10.30 рано співана Сл. Божа
10. — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Пеллі 10.30 рано співана Сл. Божа.
16. — Арран-місто 10.00 рано співана Сл. Божа й Парастас; год. 7.00 вечір Велика Вечірня в Литію. Свята сповідь.
17. — Пеллі 8.30 рано Сл. Божа; Арран-місто 10.30 рано співана Сл. Божа. Колінопрек. молитви.
18. — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Вайт Біч 10.30 рано співана Сл. Божа.
2.00 попол. відправа на гробах.
24. — Арран-місто 8.30 рано Сл. Божа; Арран-Весна 10.30 рано співана Сл. Божа; Арран-місто 2.30 попол. відправа на гробах.

о. Б. Бачинський
#22 - 108 St., North Battleford Ph. 445-2731
27. — Медовлейк
3 червня — Витків, празник і спільний обід
10. — Норт Батлфорд, в год. 2 попол. на міському цвинтарі
17. Зел. Свята — Саскатун
18. Зел. Пон. — Витків, по відправі парастаси на гробах
24. — Норт Батлфорд; о год. 2.30 в Радісон

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask. Ph. 682-2165
27. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
31. Вознесіння Госп. — Волверін 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
27. — Вакав 9.00; Борщів 11.00
3 червня — Хр. Чол. — Вакав 10 (празник)
7. Возн. ГНІХ — Вакав 9.30; Сокаль 11 і гроби
10. — Вакав 9; Прудгом 11 і гроби
17. — Вакав 10
18. Пресв. Тройці — Сокаль 10 (празник)
24. — Вакав 9; Борщів 11 (гроби)

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
3 червня — Блейн Лейк год. 2 (о. Губаль)
10. — Кридор год. 2 (о. Губаль)
17. — Орлов год. 2 — Празник (о. Бачинський)

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

27 травня, неділя Самарянки, Ісидора
3 червня, неділя Сліпородженого. † Константина
7 червня, четвер Вознесення ГНІХ. † 3 н.г. Ів. Хрест.
10 червня, неділя Св. Отців. Никити
17 червня, неділя Сош. Святого Духа
18 червня, понеділок Святого Духа
24 червня, неділя Всіх Святих. † Вартоломея
28 червня, четвер Покл. Пресв. Т. Тіла і Крови Христ.

Григоріянський календар:

27 травня, неділя Сліпородж. Терапонта
31 травня, четвер **Вознесення ГНІХ.**
3 червня, неділя Св. Отців. Лукиліяна
10 червня, неділя Сош. Святого Духа
11 червня, Понеділок Святого Духа
17 червня, неділя Всіх Святих. Мануїла
21 червня, четвер Покл. Пресв. Т. Т. і Кр. Хр.
24 червня, неділя 2 по Сош., Різдв. Ів. Хрест.
29 червня, п'ятниця Празн. Хр. Чол. Петр. і Павл.
30 червня, субота Состр. Пресв. Богор. † 12 Ап.

Короткі церковні вістки

Найліпша балерина Франції 27 річна Мірелля Негре вступила до манастиря Кармеліток. Вона виступала в „Гізелля" і „Сплячa краса" у многих европейських містах.

Мірелля була дуже стидлива. Щоб уникнути цікавих вбиралася в бідне вбрання, а останньо працювала в домі для недорозвинених дітей. „Одного разу" — пише її приятель — „ми її відвідали і застали, як вона мила підлогу клячучи на колінах. Вона нас привітала усміхом, який я можу назвати найщасливішим.

Свої ощадності в сумі 45.000 долярів вона передала своїй мамі.

* ⁂ *

МІЛВОКІ, ВІСК.

50 жінок з єпархії Мілвокі, США зголосилися добровільно приняти до своїх домів 50 „небажаних" дітей, щоб захоронити їх перед убиттям-зігнанням плоду.

Про це рішення повідомили вони п-ю Евніс Кеннеді-Шрівер, яка закликала американців, щоб сотками тисяч голосилися до тієї „рятункової акції" ненароджених дітей.

СВЯЧЕННЯ В ЧИН ДИЯКОНІВ

У неділю, дня 3-го червня з св. Василія (7007 - 109 вул.) в Едмонтоні Владика Преосвященний Кир Ніл поставить в чин диякона василіянських братів: Адріяна Карпу, Филипа Ковальського та Мелетія Остапа.

Чин поставлення в диякони відбудеться в час Архиєрейської св. Літургії, яку Святитель Владика Ніл відслужить в год. 10 рано.

ОО. Василіяни канадської провінції запрошують усіх, що знають кандидатів, їх друзів і знайомих прибути на це небуденне торжество.

Всі три кандидати вже довгі роки служать Богові у чернечому стані, як брати і вже багато прислужилися нашим парафіям і нашому народові своєю працею.

Неначе вінцем їхньої праці для Бога буде їхнє рукоположення на дияконів.

†

Ділимося сумною вісткою з ріднею та українським громадянством, що з волі Всевишнього відійшов у вічність в неділю, 20 травня, на 80 році життя

бл. п. о. Петро ІВАНЕЦЬ

парох Скаро — Пено — Лішор і Ярослав у Алберті, кол. старшина УГА, кол. капелян УПА, заслужений суспільно-громадський діяч, український патріот-священик.

Священичий похорон пічнеться в п'ятницю, 25 травня, в год. 7.30 вечір, а докінчення похорону зі св. Літургією буде в суботу, 26 травня в год. 10 рано з катедри св. Йосафата.

Горем прибиті донька Мирослава, зять Осип, внуки Борис і Ірочка Гошовські.

†

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшов у вічність

бл. п. о. Петро ІВАНЕЦЬ

кол. капелян УПА, кол. старшина УГА, суспільно-громадський діяч, великий український патріот, відданий український священик-громадянин.

Вічна Йому пам'ять
Братство к.в. УПА в Едмонтоні

†

В неділю, 20-го травня упокоївся в Бозі в домі для старших у Вайтло, Алберта на 87-ому році життя вельми заслужений і знаний по цілій Канаді священик

бл. п. о. Михайло ОЛЕНЬЧУК

Похорон покійного відбувся в середу, 23 травня з катедри св. Йосафата в Едмонтоні.
Ширшу згадку про покійного подамо пізніше.

†

У першу сумну річницю смерти нашого незабутнього чоловіка і батька

бл. п. Йосафата АРОНЦЯ

відправиться поминальна св. Літургія в церкві св. Юрія Побідоносця при вул. 11301 - 96, в суботу, 2-го червня 1973, год. 9.30 рано.
Просимо про молитви.

Дружина Ольга
Діти Ксеня і Юрій

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.

Жадайте даровних ілюстрованих каталогів.

М. Андріїв

DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

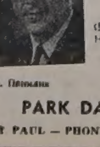

★
найнижча ціна
найкраща обслуга
ВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

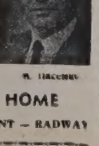

М. Пеньків — управителі — П. Пасєвич

PARK DALE FUNERAL HOME
ST PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ПОВІРТЕ МЕНІ

І. ВЕРЕТЕНО

(Як червоний колоніялізм мордував голодом український народ)

Я рішив поїхати до свого села довідатися, хто з рідних зостався ще живий та дістати хоч братову метрику, бо своєї у мене не було. Мій брат, ще до початку кампанії „ліквідації кулаків" оженився й пішов у прийми в інше село і його комуністична влада ще не переслідувала. Попращався я з своїм приятелем Андрієм, вчепився на проходячий товаровий поїзд і поїхав. На плятформі, на яку я скочив, були дошки. Але згодом виявилося, що на другому кінці плятформи була гальмувальна кабінка, в якій сидів кондуктор. Він мене помітив, наблизився до мене й запитав куди я їду. Я відповів: — До Слобідки, до дому. А хто ж ти є? — запитав. Я відповів. — О, то я добре знаю вашого батька, — каже. Добрий був господар і людина. Я теж із Слобідки і знаю, як вашу родину викидали з власної хати в сніг. Я гадав, що ви загинули в Сибіру, лише знаю, що ваша мати ще жива, — вона в дочки мешкає, а може вже й не живе. Запитав, чи я голодний. Так, кажу третій день нічого не їв. То ж на тобі мою пайку, каже, і дав з фунт хліба. Такий подарунок був для мене зворушливою несподіванкою, бо продовження тоді нашого голодного існування вимірювалось на вагу роздобутого кусочка хліба. Фунт хліба для голодаючого, — це відтягнення його від смерти на 3-4 дні, а за цей час може ще де розживусь на який шматок. Кондуктор розбалакався зо мною і не ховав своїх думок. Говорив він про те, як московська окупація й комуністична партія влаштовували для України суцільне людобивство. Як вони ограбували й розорили українські села й міста, а українців вимордовують в тюрмах, в конц таборах і оцим ось штучним голодом. Я, каже, працюю на залізниці, їзджу з України в Московщину та назад і бачу, що робиться навколо. Вантажними поїздами, які я супроводжу, вивезли вже майже весь хліб з України, вивезли й інші види харчів. По всій Україні валяються трупи померших з голоду, є місцевості, де вже повимирали цілі села, хати стоять пустками, подвір'я позаростали хащами високого бур'яну та будяків. З живої тварі у тих селах залишилися сичі, що кричать по ночах, наганяючи в душу жах: де-не-де — дика кішка у тих хащах, що вціліла від голодних людей та кілька комуністів, що на день приїджають з районів для створення, що в селі існує влада, а значить є й підвладні. Натомість, оповідає, як проїжджаємо області РСФСР (Курську, Орловську, Тульську тощо), там уже голоду нема. Довідався, каже, з одного джерела, що в Україні вже загинуло цієї весни сім мільйонів людей. А ще ж посіви не викинули колосу, до нового врожаю ще найменш три місяці, що ж далі буде?...

Вже було близько до півночі, коли поїзд став наближатися до мого рідного села. Я попращався з тим добрим і розумним кондуктором і на ходу зістрибнув з поїзду та шкереберть полетів у придорожний пісок. Обтрусився й перевірив, що не покалічився, пішов до свого села до сестри з надією, що може мама ще жива і довідатись про долю батька.

В селі тихо, не видно ніде світла, навіть ніде й собака не гавкне, бо вже й собак поїли. Голодне й виснажене село замерло. Доходжу до подвір'я сестри і страх огортає: що буде, як нема вже живих рідних і себе лиш виявлю... Стукаю у вікно, чую хтось іде, відчиняє двері, бачу-тато. Зникнув страх, обняла радість.. Питаю зразу, чи мама жива? Жива, каже, але вже слаба. Входимо до хати, тато засвітив каганець та завісив вікна різним лахміттям, щоб хто не піглядів у хату. Привітався після довгої розлуки з мамою та сестрою. Почалися взаємні оповідання: хто, де і як жив та терпів це лихо. Мама ще якось на ногах трималася і, бачу, почала поратися біля печі, готовить мені щось поїсти. Згодом запахло навіть вишкварками, що мене дуже здивувало. Поставила мама передо мною їжу без хліба (хліба не було) і в мисці направду я побачив кусочків з п'ять підсмаженього тваринячого товщу. Я запитав матері з чого ці вишкварки. Вона відповіла, — Їж, сину, то з такого звірятка, що можна їсти. А коли я поїв, то мама призналась, що ті вишкварки з їжака і що вони тільки тим і живуть, бо крихту хліба доводиться з'їсти може раз на два тижні. Але і їжаки також зникають і все тижче доводиться їх знайти та піймати, бо багато людей довідалось про цю ідею і

(закінчення на стор. 4.)

Знана в цілому світі атеїстка Мадалин Муррей О'Гара зрезигнувала з дальших намагань заборонити през. Ніксонові мати релігійні богослужби у Білому Домі, як також заборони починати щоденні засідання палати репрезентантів молитвою.

Її домагання в тому напрямі суд відкинув без подання будьяких мотивів, а вона не внесла відклику.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ORBIT

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ПЕРЕСТОРОГА: Департамент Національного Здоров'я й Опіки дораджує, що з куренням збільшується небезпека для здоров'я.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ВІРУЮЧИХ В ЛИТВІ

Олександер МАЙ

Вже майже рік, як слово „Литва" не сходить зі сторінок світової преси. Почалося з того, що в травні минулого року на одному з майданів Каунаса випусник середньої школи Ромас Каланта, вигукнувши „Свободу Литві!", покінчив життя самогубством. Самогубство Каланти стало приводом для демонстрацій литовських патріотів. Ці демонстрації були придушені військами державної безпеки. Один з учасників цих демонстрацій в Каунасі — сімнадцятирічний Річардас Трушкаукас засуджений Верховним судом Литовської ССР до десяти років ув'язнення в таборах суворого режиму. Патріотичні почуття литовців, можливо, більшою мірою, ніж в інших республіках Совєтського Союзу, пов'язані з їхніми релігійними переконаннями. Більшість литовців — католики.

Не зважаючи на всі зусилля влади, яка провадить в республіці антирелігійну пропаганду, церква має великий вплив на населення. Рух на оборону прав людини, який останнього часу шириться в Совєтському Союзі, в Литві має характер насамперед боротьби за свободу релігії і за права віруючих. Минулої весни, незадовго до заворушень серед литовців, набув поширення у Самвидаві „Меморандум", що його підписали сімнадцять тисяч п'ятсот громадян Литовської ССР. „Меморандум" сповіщав про конкретні випадки переслідування віруючих і вимагав справжньої свободи совісти. Досі це був єдиний документ, що його підписали тисячі литовських громадян, але після „Меморандуму" деякі кола литовських католиків стали регулярно інформувати громадськість про становище релігійних громад, випускаючи самвидавський бюлетень литовською мовою під назвою „Хроніка литовської католицької церкви". Поки що випущено два числа бюлетеня. За назвою і за змістом цей бюлетень нагадує „Хроніку текущих событий", яку випускає Самвидав російською мовою і яка повідомляє про порушення прав людини в різних районах СССР.

До речі, це свідчить про те, що литовські католики знають і цінують діяльність тих, хто активно виступає в обороні прав людини в Москві та інших містах Совєтського Союзу. Заслуговує на увагу випадок, який стався з литовським священиком Антанасом Шешкявічюсом. У вересні сімдесятого року його засуджено до одного року позбавлення волі за навчання дітей релігії. Після відбуття кари влада не дозволила йому повернутися до пастирської діяльности в його парафії, у зв'язку з чим він звернувся за допомогою до Комітету прав людини в Москві, одним із засновників якого є академік Андрій Сахаров. Останніми роками судові процеси в справах католицьких священиків у Литві відбуваються все частіше. В серпні 1971 року за навчання дітей релігії заарештовано священика Юозаса Здебскіса. На судовому процесі, що відбулося 20 жовтня, отець Здебскіс виступив з мужньою промовою. Зокрема він сказав: „Мене судять за виконування моїх законних обов'язків. Якби ми зараз не були суджені цим судом, то нас судив би литовський народ. А в кінцевому підсумку прийде справжній суд Господній. Боже, допоможи нам, священикам, більше боятися Господнього суду, ніж вашого вироку". Пригноблення віруючих у Литві викликає занепокоєння у Ватикані і є важливою перешкодою для нормалізації взаємин між папським престолом і Совєтським Союзом.

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

І. Батюк, посол

Тиждень нарад Леґіслятури, що розпочалися 7 травня, відкрито дальшою дискусією над проектом закону ч. 48 про знижку податку від посілостей у Алберті. Міністрові для справ муніципалітетів п. Д. Расселові опозиція ставила багато різних запитів і критикувала його, що, на їхню думку, проєкт закону ніяк не вийде на користь мешканцям провінції. Коли ж хтось собі здає з того справу, що платники податку та рентівники дістануть допомогу в загальній сумі понад 50 мільйонів долярів, без підвишки податку, то певно він мусить погодитися, що цей закон буде дуже важливим і дуже корисним для мешканців Алберти. Як платники податку дістануть свої податкові оцінки, я певний, що кожний погодиться зі мною, що то був один з найкращих законів, що їх ухвалив наш уряд.

Згаданий міністер проголосив теж, що прийнято пропозиції спеціяльного комітету для справ провінційно-муніципалітетних фінансів, що до нього належав теж і я. Кромі того, що збільшено знижку податку для платників податку, уряд буде старатися не допустити до того, щоб муніципалітети понесли втрати після впровадження нового закону. Приблизно 60 муніципалітетів дістануть додаткову допомогу, щоб в той спосіб дати їм такі самі допомоги, з яких вони користали в минулих роках. Згаданий спеціяльний комітет мусів виготовити проєкт видатків на ведення здоровних осередків, шпиталів та на суспільну допомогу для понад 300 муніципалітетів й помилився лиш на пів мільйона долярів. Отже наш проєкт був дуже зближений до дійсности.

Опозиційні посли подали внесок, щоб не давати муніципалітетам заохочуючої допомоги, щоб вдержати зріст видатків на 7½%. Внесок перепав, бо наш уряд уважає, що наслідком того муніципалітети стратили би приблизно 19 мільйонів долярів.

Встановлену ставку („мілл") на шкільну фундацію зменшено із 30 до 28 міллс, що означає дальше зменшення податків від посілостей для всіх албертських платників податку на загальну суму 8,430,000 долярів.

Допомога при знижці податку для старших громадян, що дістають гарантований допомоговий додаток буде піднесена до 208.00 долярів (або вони будуть звільнені зовсім із податку від посілости, що буде меншим) із теперішнього додатку в сумі 150.00 долярів.

Багато часу витрачено на пропозицію, щоб уряд заснував додаткові ставки для виводжування малих рибок. Виглядало, що велика більшість послів годилася із пропозицією, за виїнятком посла з Калгари-Мавтен в'ю, який ніколи не годиться з нічим. Цей проект матиме велике значення для багатьох албертських рибалок..

Проєкт для поширення послуг для тих, що користуються телефонами, вже переводиться в життя. До 1977 р. всі міські осередки в моїй виборчій окрузі матимуть поширену обслугу, в якій буде включена теж автоматична телефонічна сполука. То може видаватися, що ця дата є ще дуже далеко, але ми мусимо собі здати справу з того, що чимало мешканців Алберти загалом не користають із телефонічних послуг й для них треба вперше через ці послуги завести. Цей проєкт коштуватиме приблизно 74 мільйони долярів.

В тому тижні закінчено всі справи, що були на програмі весняної сесії Леґіслятури. Ґубернатор Алберти підписав більшість ухвалених законів і Леґіслятура закінчила свою сесію. Осіння сесія розпічнеться 10 жовтня.

Радіо-програми в Україну

Хто має радіо-приймачі з короткими филями, той може слухати, програми, що їх надає „радіо Канада" в Україну. Між Едмонтоном і Києвом є десять годин різниці в часі. Коли у нас є 9-та рано то в Києві є 7-ма вечір.

Українською мовою надають програми від години 4.45 по полудні до год. 5.15 на филях 13.89, 16.84 і 19.58. Ту саму програму повторюють в год. 6 до 6.30 вечір на филях 19.79 і 25.26 та від години 6.45 до 7.15 на филях 19.59 і 25.15.

Словник українських прізвищ у Канаді

Від 1965 р. опрацьовується в Канаді Словник українських прізвищ. Працює над ним член УВАН у Ванкувері п. Ф. Богдан. У передмові до словника він пише:

„Цей Словник має на меті зібрати в абетному порядку й транслітерувати за одною системою прізвища канадських українців. Він обхоплює понад тридцять тисяч сімсот прізвищ, що їх зібрано впродовж семи років (1965—1972) на основі друкованих джерел — альманахів, преси, збірників, летючок, тощо. Тут і там записано прізвища в терені.

Як і інші Словники цього типу цей Словник не етимологізує назв, не подає їхньої історії, теренового, чи кількісного поширення. Єдине, що автор добавив, це наголоси на поодиноких прізвищах. На жаль, у друкованих джерелах наголосів не подано й тут довелося авторові керуватися слухом та власним відчуттям місця наголосу. Остаточно їх, а теж і форму прізвищ узагалі, переглянули п. Мирон Зрищук та д-р Маряна Антонович-Рудницька в Вінніпезі.

Як перша праця того роду в українській та канадській ономастиці (назвознавстві) цей Словник матиме деякі неточності чи недоліки. Зокрема це торкається транслітерації українських прізвищ на латинську абетку. В практичному житті панує щодо цього велике різноголосся, кожен українець у Канаді передає своє прізвище так, як йому подобається, чи так, як його транслітерували його батьки, діди. Дуже часто в одній і тій самій родині є кілька транслітерацій тієї самої назви.

Для автора вирішальним було передавання кожного прізвища одною транслітерацією, основаною на передачі Конґресової Бібліотеки в Вашінгтоні. Це тому, що в усіх американських і канадських бібліотеках прийнято цю систему й вона щораз більше поширюється в практичному вжитку. Автор переконаний що коли б хотів вичерпати всі різновиди транслітерації українських прізвищ у Канаді, то тоді його праця була б взрос більша. Отож науковий, не практичний принцип керував ним у праці.

Автор вдячний за поради й поміч співробітникам Української Вільної Академії Наук — УВАН у Канаді, а теж членам Канадського Назвознавчого Інституту. Зокрема він вдячний Професорові Ярославові Б. Рудницькому за піддання ідеї такого Словника та за повсякчасну допомогу в праці, заохоту й піддержку та пані Л. Залеській-Онишкевич за цінний вступ з поясненнями українських прізвищ.

Врешті решт подяка належиться й усім тим установам та приватним одиницям, що фінансово допомогли в виданні цієї книжки. Їхній список надрукований в англійській частині передмови. Якби не вони, то праця ледви чи появилася б друком: бо ж установи, покликані для підтримки культурних справ і видань (такі як, напр. Гуманістична Рада Канади, „Багатокультурна Програма" Державного Секретадіяту в Оттаві й інші), відмовилися субсидіювати цей Словник. Отака то наша дійсність у Канаді, де більш „офіційної" допомоги є на словах, ніж на ділі..

Все ж автор переконаний у потребі такої праці й заохочений до неї кількарічним підбадьорюванням Проф. Яр. Рудницького, не зневірився й довів діло до кінця йще раз переконуючися в українській правді, що „громада по нитці, а бідному сорочка" — тобто українська громада по долярові, а бідна канадська ономастика дістане перший Словник прізвищ."

Словник українських прізвищ у Канаді появиться з кінцем 1973 р. Замовляти його можна в автора, або в УВАН.

БАТУРИН

Історична повість (80)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«То вже й маніфести з того приводу ходять?»

«Еге. Гетьман розсилає свої, а цар свої. Цар пише, ніби то гетьман зрадив його, не для добра народу, а для власної користи. Ніби то він нас польським панам, а церкву нашу Єзуїтам на поталу віддати бажає».

«Ого!»

«То ще не все. Слухайте дальше. Та ще каже, ніби то не москалі наш народ угнітали, а гетьман, ніби то не цар усякі податки на нас накладав, а лиш гетьман богатився кривдою нашою».

«І ви вірите?»

«Хто дурний, хай вірить. Я до них не належу. Каже цар, що він одного єфимка з України до своєї казни не хоче. Обіцяє тим, що вернуть до нього «милостивое отпущеніе вин їх, содержаніе чинов і маєтностей їх без всякого умаленія» та ще нагороди великі за вірну службу».

«За таку, як Ніс йому служив», — докинула хазяйка.

«А гетьман?»

«Що пише гетьман, питаєте»

«Так».

Хазяїн попросив його в алькир, добув ізза образа в четверо зложений лист паперу і сказав: «Читайте, що наш гетьман пише».

Чечель прочитав гетьманський маніфест, зложив його назад і віддаючи спитався: «Щож ви на це?»

«Питаєте? Гетьманові вірю. Він правду пише. Перейшов до шведа не ради користи, а лиш, щоб визволити нас із царської неволі, з того ярма, котрого довше носити годі. Невжеж ми сліпі, чи дурні, щоб не бачити, до чого воно йшло? До скасовання нашого козацтва й гетьманства та до перестроєння нашої землі на московський лад. Це вся кому ясно, хоч не всякому страшно. Бо багато є таких, що це їх ані болить, ні свербить. А хібаж нам не все одно, хто над нами панує. Хлопові одна біда — говорять, бо дурні. Та ми, козацькі люди, знаємо світові лад».

«Так ви спочуваєте тому, що гетьман зробив?» — спитав Чечель.

«Не тільки спочуваємо, але й постояти готові».

«То гарно. А багато вас?»

«Того я вам, пане полковнику, ніяк сказати не можу. Але народ козацький, хазяйський, гадаю, одної думки зі мною. Тільки всілякий на землі неосілий, хибкий народ, цей, звичайно, туди й хилиться, куди вітер повіє. І за нього боюся. Дещо і за старшин, за тих, що з гетьманом не пішли».

Чечель задумався, бо і він того боявся. Старшини, звичайно, люди багаті, мають луги й ліси, лани та млини, усякі доходи й вигоди, жаль їм буде втратити ті маєтки. Та ще тепер, коли цар обнадежує усякою ласкою своєю, хто тільки покається і вернеться до нього. Не одного він на цей гачок легко зловити може. Зокрема тих, що мають родини, жінки і дрібні діти. Що станеться з ними? Ані їх із собою брати, ані дома лишати, — от і біда-

«А не знаєте, куди діваються жінки й діти тих старшин, що з гетьманом пішли?»

Хазяїн тер чоло. «Підождіть, будь ласка, хай пригадаю. Щось мені і про них доповідали. Ага. Кажуть, немов то деякі до Прилуки втікли. Там ніби то й Орликова жінка і гетьманського господаря Цурки».

«Прилука досить далеко від воєнного терену, може їм там і безпечно буде».

«Не знаю, — може. Тільки в Прилуці всього сотня вояків і то народ не дуже надійний, такі, що з полків повтікали. Не знаю, чи можна їм довіряти, бо не без маєтків старшинські жінки до Прилуки прибули».

І оба вони зажурилися. Думали, як дуже дальший розвиток справи залежний буде від того, як себе там ті старшинські родини почуватимуть, бо чого для своїх жінок і дітей не зроблять їх мужі й батьки.

«Але ми балакаємо», — почав господар, — «а ваша милість утомлені. Який же я нездара. Жінко! А приладь там постіль у світлиці і дай чистої води в циновy вмивальню, та ще добудь із скрині білля що найтоншого, спішись».

«Ніби я цього сама не знала», — відповіла йому жінка, — «аж ти мені це потрібував казати. Все наготовлене як слід. Проси їх милість, хай зволять перейти у другу половину хати».

Чечель що лиш тепер почув, що йому дійсно нічого так дуже не треба, як води, білля і постелі. Він ледви на ногах тримався, повіки спадали йому на очі, як крила птиці, котра вже дальше летіти не може, в голові, ніби буря шуміла.

Подякував добрій хазяйці і з хазяїном перейшов через сіни до світлиці. Тут за печею були криті двері до малої кімнатки без вікон і без других дверей, якої ніхто і не догадавсяб. В тій кімнатці приготовано для Чечеля, а в світлиці на лавці для його чури.

І що лиш тепер, як Чечель обмився і хотів перебрати сорочку, побачив, що вона поприсихала до тіла. Насилу повіддирали, хазяїн осмотрив рани, бо, як колишній козак, розумів це діло, побажав гостеві спокійної ночі і вийшов.

В світлиці моргнув на чуру. Цей зрозумів знак і вибіг за ним.

Сиділи втрійку і чура розказував про Батурин і як батуринці не хотіли впустити царського війська і як Ніс зрадою впровадив туди москалів, який бій ішов, як Кенігзена ранили, як боронився полковник Чечель і як він, втративши всяку надію, з останками своїх людей вискочив з городу і забіг аж тут.

«І тепер ми отсе у вас, а там, у Батурині лиш згарища і трупи, лиш москалі, як чорти, снуються по тім пеклі і гайворония над трупами краче».

Він уже не плакав, тільки скреготав зубами й затискав молоді кулаки.

Жаль уступав перед почуттям помсти, котре перший раз явилося в хлопячій душі.

Помститися, помстити за те все, що накоїли вороги.

Хазяйка кивалася і по стіні за її спиною хиталася велика, довга тінь, як маятник на годиннику, завішенім десь у просторах.

Хазяїн вхопив голову у руки, підпер лікті, на колінах і дивився в угол хати, ніби в глухий кут, з котрого виходу нема.

На дворі шумів вітер і політав сніжок.

СУСІДИ

Нараз хазяїн голову підняв: «цитьте!»

Всі троє стрепенулися. Надслухували. Хтось улицею ішов, відсунув ворота, наближався до хати.

Хазяїн встав.

«Не йди!» — крикнула жінка й потягнула його за полу.

«Пусти!» — відповів, вириваючися від неї. «Не знаєш — гість у дім, Бог у дім. Гостя нам треба боронити. Ти, хлапче, йди у світлицю і зачини на защіпку двері. Нікого не впускай, поки я не вернусь».

Взяв самопал, відчинив засув і вийшов.

Незабаром вернувся з трьома сусідами.

Виправдувалися, що спати не дають, на хату в таку пізну пору нападають, але бачили, що світится у вікнах, так поступили.

«Ви ще не знаєте, що сталося?» — питав один. Хазяїн дав жінці знак, щоб мовчала. «Нічого не знаємо», — відповів.

«Кажіть, що сталося».

«Москалі Батурин добили і зруйнували».

«Що ви кажете?» — крикнули обоє і руки заломили. «Батурин- Резиденцію гетьманську? Це неможливо Город був укріплений, Кенігзен, Чечель, і гетьман недалеко, здобули? Як же це?» — вдавали, що нічого не знають.

КОМЕНТАР

КАНАДСЬКА БАГАТОКУЛЬТУРНІСТЬ У ДІЇ

Роман РАХМАННИЙ

Стаття третя

Жадна мовно-культурна **панівна** більшість у будь-якій країні добровільно не зречеться свого права „первородства". Якщо в якійсь країні, наприклад, у Канаді, є дві панівні групи населення, тоді справа ще більш ускладнюється. Навіть найрозсудливіший уряд не може самим лише декретом поліпшити становище етно-культурних круп, які разом становлять великий відсоток населення, але кожна зокрема є меншістю. Для зміни треба добровільно згоди обох панівних груп населення, якщо поліпшення має бути реальне, а не уявне.

Шлях до такої згоди веде через переконування, інформування та обмін думками. Схвалення відповідних законів чи конституційних гарантій прав меншостей улегшує і прискорює цей процес, бо встановлення законних рамок надає напрям розвиткові суспільства. Старше і молодше покоління помалу зживаються з думкою, що суспільство їхньої країни є живою мозаїкою культурно-суверенних людських істот з правом на однакові економічні та політичні можливості та на себевислів, згідно зі своїми культурними традиціями — свідомими чи підсвідомими.

Програма багатокультурности, запропонована ліберальним урядом прем'єр-міністра П'єра Трюдо 8 жовтня 1971 року, мала на меті висунути перед очі активної канадської громадскости саме цю ідею та її практичні можливості. Ідея багатонаціонального суспільства, мабуть, єдина може зберегти самобутність Канади в епоху зростаючих економічних і політичних тисків з їхніми нівелюючими вислідами.

З того часу минуло понад півтора року, відбуто одні загальні вибори, і новий парлямент складається з послабленої репрезентації лібералів, зміцненої репрезентації консерватистів і двох менших опозиційних партій. Багатокультурність не була спірною проблемою під час виборів. Навпаки, франкомовний Квебек, який давно виступив проти багатокультурности, дав найбільшу підтримку федеральним лібералам.

Однак міністер багатокультурних справ С. Гайдаш, відповідаючи на запитання в своєму міністерському бюро 9 квітня, не заперечував факту, що „наші дві головні групи населення, канадці британського і французького роду, раніше мали помилкове уявлення про характер багатокультурности".

Як вони ставляться до цієї програми сьогодні? Міністер дивиться в майбутнє з розсудливим оптимізмом: „Зрозуміння багатокультурного характеру канадського суспільства дедалі більше зростає. Саме на роз'яснення урядової політики багатокультурности витрачено більшість нашого дворічного зусилля... Сьогодні багато дечого вже вияснено, тому в усіх областях Канади існує помітне зрозуміння для багатокультурности як життєвої потреби нашої країни".

ЗА ПРАВИЛЬНИЙ ПІДХІД

Свої твердження міністер Гайдаш обґрунтовує спостереженнями із зустрічей, які він відбув з різними професійними, бизнесовими і культурними середовищами обох панівних груп у Канаді. Той успіх зміцнює впевненість його власну і його колеґ в уряді, що треба докласти якнайбільше сил до роз'яснювання основної тези багатокультурности: для справного існування канадської конфедеративної держави потріба новочасна суспільна атмосфера дружности і взаємовизнання всіх груп населення, належно від їхньої статистичної сили.

Такого розуміння міністер С. Гайдаш вимагає також від етнічних груп. Його міністерське бюро відвідали різні делеґації, туди напливають меморіяли, просьби і завваження, зокрема про те, що виплачені фонди на проекти бакатокультурности надто скромні.

„Так, вони — скромні", — згідливо каже міністер Гайдаш: „Проєктів виявилось більше, ніж фондів. То лише доказ потреби такої програми. Я радію широким відгуком на цю програму. І в мене нема сумніву, що її буде розширено відповідно до громадських вимог і потреб. Однак я вважаю, що завдання багатокультурности значно важливіше, ніж бути лише ще одним розподільним центром державних допомог.... Справа у тому, що проекти, започатковані державними установами, ще більшою мірою допомагають витворювати свідомість і відчуття багатокультурної дійсности в Канаді".

Міністер Гайдаш уже з'ясував на засіданні кабінету потребу збільшення фондів на багатокультурність і вірить, що уряд незабаром схвалить його пропозицію. Він, зокрема, має на увазі етнічну пресу, яка заслуговує на державну підтримку.

„Часописи, друковані не-англійською і не-французькою мовами, відіграють у житті іншомовних канадців велику ролю. Іноколи, вони є майже єдиним джерелом інформації про Канаду". Тому міністер багатокультурности заохочує своїх колеґ-міністрів вміщувати в етнічних часописах оголошення своїх міністерств. Таким чином ця інформація доходитиме до ширших кіл суспільства, а водночас ці газети матимуть додатковий прибуток. Цей спосіб допомогти не обмежує свободи вислову редакціям тих часописів.

ПЕКУЧА ПОТРЕБА

Згідно з запевненнями

(закінчення в 3-тій кол.)

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські Вісті».
Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.
UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Канадська . . .

(закінчення ред. статті)

міністра Гайдаша, уряд має зрозуміння для пекучої проблеми етнічних груп, а саме до збереження їхніх рідних мов. Покищо уряд дає фінансову допомогу на опрацювання підручників і надіється, що вони найдуть схвалення міністерств освіти в окремих провінціях для вживання їх у школах.

Підтримка для т.зв. рідношкільних курсів мови може прийти лише після закінчення дослідів, що їх проводять спеціялісти по великих міських центрах Канади: в Торонті, Вінніпезі та Едмонтоні.

Здійснювання програми багатокультурности напевно проходило б гладше, якщо б існувало міністерство канадської культури, що мало б унапрямлюючий голос, зокрема в галузі засобів масової інформації. Існування такого міністерства, з відповідальністю за офіційну двомовність і багатокультурність, надало б більшого розмаху правильним заходам уряду: усвідомити обидві панівні групи канадського населення про потребу плюралістичного характеру суспільства та спонукати етнічні групи до активної співучасти у творенні такого багатокультурного суспільства, а не залишатись лише споживачами державних допомог.

* * *

Програма багатокультурности має деякі успіхи. Однак на її шляху є ще великі перешкоди. Найбільші з них дві: Перша — то гіпокритичне ставлення панівних груп, які твердять, що Канада не є асиміляційним кітлом, але водночас пасивно ставляться до всяких спроб культурної рівноправности. Друга перешкода — то байдужість загалу етнічних груп, які надто надіються на державні декрети і надто мало вірять у розсудливість відповідальних керівників обох панівних груп населення. Перемогти ці трудноші — завдання всіх середовищ у Канаді.

Вісті з Едмонтону

ЦЬОГОРІЧНИЙ ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

Мирон ШЕВЧУК

Радо поміщуємо завваги учня IV кляси Курсів українознавства Мирона Шевчука про цьогорічний Шевченківський концерт і сподіваємось, що й інші учні пробуватимуть свого пера. Примітка Редакції.

* * *

В п'ятницю, 30 березня 1973 р. заходом Шкільної ради при відділі КУК в Едмонтоні відбувся цьогорічний концерт у шану найбільшого поета України Тараса Шевченка в „Ювілейній Авдиторії" о год. 8-ій вечора. Програму концерту виконала шкільна молодь Рідних шкіл і Курсів українознавства. Концерт започаткував виступ збірного хору, під проводом диригента й управителя Курсів українознавства Степана Гроха, який відспівав: „Заповіт" — муз К. Стеценка, „Вітер з гаєм розмовляє" — обр. Р. Солтикевича і „Поклін Тобі, Тарасе" — муз. М. Гайворонського. Акомпаніював учень V кляси Орест Солтикевич. Вступне слово виголосила учениця Р. Ш. при церкві Успення Пресв. Богородиці К. Куник. Збірну декламацію „У роковини Тараса Шевченка" виконали учні Р. Ш. при церкві св. Покрови: А. М. Манатович. Д. Ілечко, П. Дорош, К. Кобилко і В. Прокоп. Поезію Т. Шевченка „Сонце заходить" віддеклямували діти Р. Ш. при філії УНО: Т. Віннітой, І. й А. Опгенорт і М. Гладун. Учні Р.Ш. при церкві св. Юрія Побідоносця виконали гарний монтаж „Тарасе Батьку підніми чоло", а учні Р. Ш.: св. Івана, св. Іллі, св. Андрея і св. Михайла сценічну картину: „Де чотири стовпи небо підпирають" і відспівали пісню „Слава, слава Кобзареві" в обробітці Р. Солтикевича. Учні Р.Ш. при катедрі св. Йосафата відспівали „Садок вишневий" і „Зацвіла в долині" — муз. А. Філіпенка. Диригувала п-і І. Вероба, акомпаніювала учениця С. Костюк. Вкінці учні Р.Ш. при філії УНО відспівали пісню „Тече вода ізза гаю" при акомпаніяменті учениці Галини Саварин. Найкраще випав сольоспів Галини Дитиняк, учениці V кляси К.У., яка відспівала дві пісні: „На городі коло броду" та „У перетику ходила" — обі муз. М. Лисенка; їй акомпаніювала Г. Саварин, уч. IV кл. К.У.

Дуже гарну доповідь, ще кращою українською мовою, виголосила Галина Тобейчик, учениця IV кл. К.У. на тему: „Шевченко та його заповіт". І сольоспів і доповідь підвищили сильно рівень концерту. Від уряду Альберти виголосив слово посол В. Дячук. Він підкреслив потребу читання книжок про Т. Шевченка, що їх написали українці. Слушно завважити теж, щоб ми домагались українських видань Т. Шевченка, а не російських. Піддав теж добру думку, щоб ми українці (особливо студенти й учителі) боролись у школах за наші права і домагались, щоб нас учили про 'Шевченка. Але годі погодитись з промовцем В. Дячуком, мовляв „тепер є багато Шевченків". Я думаю, що тепер є більше українців, які бажають зберегти українську мову, культуру, традицію і боротись за права українців. За те годі порівнювати наших патріотів до Шевченка, тим більше називати їх „Шевченками". Шевченко був єдиний в українському народі і невідомо чи буде колинебудь другий Шевченко.

Друга моя заввага до слів п. В. Дячука про Кирило-Методіївське Братство, який сказав, що воно не було політичного організацією, тільки такою, яка є при церкві і до неї належав Т. Шевченко. Ні.

В програмі Кирило-Методіївського Братства були політичні ідеї — рівність всіх слов'янських народів, які житимуть у своїх державах і творитимуть конфедерацію (союз держав) спільні справа обговорюватимуть у столиці в Києві. Програма передбачувала теж рівні соціяльні права. Я думаю, що пос. В. Дячук говорив тому, бо його попросили говорити, але він не є знавцем ні Шевченка ні доби, в якій жив великий поет і його приятелі, як ось М. Костомарів та інші, які думали про волю українського народу і тому склали широку програму Кирило-Методіївського Братства. Хотіли волі для України і бажали волі іншим слов'янським народам. Вкінці думаю, що на такому концерті повинні промовляти промовці, які добре знають українську мову; якщо ні — хай добре приготуються або обмежаться тільки до привіту.

І також попиеи дітей Р.Ш. повинні відбуватись по Рідних Школах і перед по Рідних Школах і перед батьками. На Шевченківський концерт та й ще в „Ювілейній авдиторії" повинні діти Р.Ш. підготовитись так, щоб їхні виступи були дійсно на високому рівні.

Свято Героїв

ТА ЗАКІНЧЕННЯ МІСЯЦЯ ЮНОГО СУМ-ІВЦЯ

В неділю, 27 травня в катедральному храмі св. Йосафа буде відслужена в 12-ій годині полудня св. Літургія з приводу закінчення місяця Юного СУМ-івця.

Після Служби Божої буде відслужена панахида за Героїв України та за гетьмана П. Скоропадського.

В год. 8-ій вечора старанням Організацій Українського Визвольного Фронту, Братства УСС, Братства кол. вояків І Української Дивізії УНА та УНД-ому, відбудеться в залі УНД-ому Святочна Академія.

До участи в св. Літургії, Панахиді та Святочній Академії, запрошується українське громадянство Едмонтону та околиць.

Національна вкладка

Комітет Українців Канади, відділ в Едмонтоні, переводить збірку національної вкладки на 1973 рік. Кожний українець повинен платити вкладку до Комітету Українців Канади щороку, щоби КУК міг розвинути самостійну діяльність для добра українців у Канаді й українського народу в Україні.

Національна вкладка зібрана через відділ КУК, ділиться по половині між централею й відділами КУК для підсилення суспільної і громадської праці на місцях. Складові організації КУК в Едмонтоні мають приблизно 2.000 членів у своїх рядах, не враховуючи тих членів, що належать одночасно до кількох складових організацій КУК.

У місяці квітні (листа ч. 4.) вплатили національну вкладку:

$25.00: п-і К. Чічак, посолка до Альбертської Леґіслятури;

$10.00: О. Богонос, п-нна Л. Бойко, Г. Браткін (вдруге), І. Хома, Я. Ґовда, О. і п-і Н. Ґураль, Ф. Ганночко, д-р В. Гирак, Я. Грищук, п-нна І. Кушка, І. Лагола, Є. Лукіянець, І. Личак, о. М. Мартинків, Б. Мельничук, п-і Г. Мельничук, Г. Мончаковський, Д. Муринка, С. Мисак, П. Шелемій, д-р Я. Славутич, М. Стефанів, В. Стефаник, К, Стефаник, І. Вархола, С. Василевський. Разом 27 осіб. на суму $285.00

Від січня до кінця квітня 1973 р. вплатили через відділ КУК — Едмонтон, одна установа і 134 особи $1,819.00. Безпосередньо до Централі КУК вислали свої вплати на національну вкладку 32 особи в сумі $336.00. Досі вплатило 166 едмонтонців національну вкладку на 1973 рік.

Між платниками національної вкладки є: п-і К. Чічак, господка до Альбертської леґіслятури. Вирощена у Канаді, піддержує українське зорганізоване життя в Канаді.

Та 4 наймолодші наші платники, які щойно стали на працю: п-а Люба Бойко, п-а Ірина Кушка, п. Василь Стефаник, і п. Корнило Стефаник. Всі вони підготовані до громадської і суспільної праці в „Пласті".

До едмонтонського відділу КУК належать 18 організацій. З їхніх членів вплатили національну вкладку: БУКК — 58 осіб; ТУС — 39; УНО — 19; ЛВУ — 17; Клюб Укр. професіоналістів і підприємців — 26; Кандський Леґіон — Нодвуд — 5; УНД-ім — 33; Братство Дивізійників — 11; ЛУКЖ — 4; Пласт і Пластприят —27; Українське Студентське Т-во — 5; Т-во Укр. піонерів — 4; Укр. медичне Т-во — 3; Наукове Т-во ім. Т. Шевченка — 6; Укр. досл. інф. інститут — 2: Вільне Козацтво — 1; Інші платники — 14. Разом 274.

Платники, які належать до двох і більше складових організацій — КУК — 208.

Ще раз звертаємося із проханням по можности в найскорішому часі заплатити національну вкладку.

Свої вплати проситься слати на адресу:

Ukrainian Canadian Committee
Edmonton Branch
11315 - 111 Avenue
Edmonton, — Alberta
T5G OS8

Інж. М. Бойко,
фін. референт.

Чайне прийняття в домі пенсіонерів

В Домі українських пенсіонерів Пресв. Евхаристії 11935 - 65 вул. — відбудеться в неділю, 27 травня від год. 2-ої пополудні річне чайне прийняття, на яке запрошують управа дому та відділ ЛУКЖ Пресв. Евхаристії.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 3 червня:

год. 8-а вечора з валі УНО концерт- Українського центрального ансамблю під патронатом КУК.

В програмі: виступи жіночого ансамблю „Мережі", танцювального ансамблю „Черемош" та рецитації Гриця Зазулі.

В сорокріччя голоду

С. КЛИМКОВИЧ

III

Письменник Евген Маланюк пише в своїй „Книзі спостережень" про спомини лікаря серба, який до 1939 р. був у СССР на теренах України й Кубані. Цей лікар-серб пише: „Вже в 1931 р. хліба на Україні не стало. Люди заворушилися і потягнули до залізниць; хотіли дістатися на схід, Кавказ, в середню Азію. Діти почали пухнути і мерти. Діти вмирають з голоду особливо. Спочатку плачуть, потім затихають і хутко старіються. Роки призначеного їм життя проходять немов миттю. Очі їх величезні, очі дивляться на світ як очі старого, що вже збагнули всю правду вірніш неправду життя. Жах війни — ніщо в порівнанні з очима дитини, що конає з голоду. Йдеш повз них, що лежать на вулиці біля плоту, під муром, а очі дітей протинають тебе наскрізь. Вони сповнені тихим здивуванням: Йде людина і не вмирає, значить ти один з тих, що на них батьки вказують, як на причину їх смерти. І коли вогник життя в них догоряє, вони лягають, як лягали заколисувані голосом матері й засипляють вічним сном. Про великі волошкові очі, зеленцем зрізаних квітів України нагадую, щоб укріпити нашу пам'ять, щоб при першій ліпшій нагоді ця дірава пам'ять не махнула вишиваним рукавом — „нехай собі" і не почала співати на дуже знайомий мотив".

Совєтська влада зовсім промовчувала зорганізований нею голод. Вона не подавала ніякої допомоги населенню. Вістки про голод продісталися через залізну куртину на захід аж літом 1933 р. Перші вістки про зорганізований голод в Україні прийшли до Німеччини. В південній Україні жило багато німецьких поселенців й частина з них теж згинула з голоду. Тому німецькі газети почали писати широко про голод в Україні й в той спосіб світ довідався про жахливий голод. Німці зорганізували негайно допомогу для своїх поселенців в Україні, яку піддержав німецький уряд. Після того про голод в Україні появилися статті в швайцарській, французькій та англійській пресі. Польська преса про голод не писала нічого.

Українці в Галичині та в різних країнах світу, після одержання певних вісток про голод, створили допомогові комітети у Львові, в різних европейських осередках та в більших осередках в Канаді та США. Український громадський комітет ритунку України вислав меморіял до Ліґи Націй, а англійські посли піднесли справу голоду в Україні в англійському парляменті. Допомогову діяльність для жертв голоду очолив віденський кардинал Інніцер.

Галицькі владики під проводом Митрополита Андрея Шептицького видали окремий пастирський лист. (Лист був друкований цього року в 11-ому числі „УВ"). В Канаді видав пастирський лист у справі голоду в Україні тодішній канадський єпископ Преосвящ. Василій (Ладика).

Повірте мені

(закінчення з стор. 3.)

майже всіх їжаків повиловлювали. Вчора батько прийшов до дому, він оповів і за тебе та зразу ж пішов до лісу, щоб зловити пару їжаків, бо надіялись, що ти якоїсь ночі прийдеш відвідати нас. Ми з татом готовимось іти до лісу зовсім, там десь зробимо землянку та й перебудемо до зими, бо в селах вже ніяких харчів не можна роздобути. Люди мруть з голоду як мухи, цілими родинами вимирають, лише комуністи запаслися грабованим хлібом, то їм байдуже. Ходять по селу, провіряють у хатах чи всі вже вимерли та нишпорять по скринях чи не залишилось чого вартісного у їхню користь.

Так, кажу, мамо, усе розумію і бачив таку ж біду по інших місцях Полтавщини й Харківщини. Шкода мені, що не маю чим допомогти Вам. Ось у мене зосталось з півфунта хліба, візміть собі, а я може ще десь розживусь. Хочу якось пробитись у Москву на метрострой. Хоч нам і заборонено виїздити з району, але треба рятувати життя. Для цього мені потрібна метрика, якої я не маю. А у нашого Миколи (мого брата) мабуть є. То хочу просити у нього і я її перероблю на своє ім'я, то й матиму документ, по якому може проскочу робітником на метрострой. Отже маю поспішати до нього, бо до 10 годин ранку мушу бути на станції Мехедівка. Тримайтеся, кажу, мамо і ви тато та сестро. Як Бог поможе проскочити до Москви на працю, то зразу ж звідтіля буду якось вам допомагати. Мама розплакалась і каже, що мабуть ми вже один одного не побачимо, то як останешся живий, не забувай про нашу тяжку долю.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ
винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.
Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987
Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.
М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку.
10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
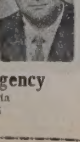
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 436-4466 — 424-0915

З ВІДВІДИН ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА В ЕДМОНТОНІ

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП В ШКОЛІ О'ЛІРІ: ЗЛІВА П-І К. ТУРКО І ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП між учнями школи.

ЗУСТРІЧ ШКІЛЬНОЇ МОЛОДІ З БЛАЖЕННІШИМ ЙОСИФОМ

П-і Ксеня Турко, учителька „гай-скул", будучи кілька років тому в Римі, відвідувала Верховного Архиєпископа Йосифа й одночасно запросила Їх Блаженство загостити в Едмонтоні до школи, в якій є найбільше число української молоді, тобто в О'Лірі гай-скул".

З приїздом Блаженнішого Йосифа VII до Едмонтону, п-і К. Турко-дорадниця при „Українськім студентськім клюбі" порозумілася з головою ділового комітету д-ром М. Снігуровичем і узгіднила з ним час зустрічі шкільної молоді з Блаженнішим, на 18 квітня год. 11 передполуднем.

У гай-скул зібралася українська шкільна молодь з таких шкіл: ім. св. Матея, ім. св. Кекилії, ім. св. Френцес, ім. св. Володимира, ім. св. Клер і інших, приблизно 800 учнів. До цього числа можна ще додати прибл. 200 студентів чужинців.

У головному вестибулі школи в год. 10.30 явилася я, щоб привітати Їх Блаженство: МкНіл — суперінтендент сепаратних шкіл, о. Фітцджералд референт релігійних справ при шкільній раді, п-і К. Турко, о. Я. Федуник, о. митр. радник В. Чопей, о. Й. Шкварок ЧСВВ, п. Бомок, п. Клоц — управитель гай скул та члени управи українського студентського клюбу: Орися Гнатюк, Тереса Варениця і Р. Бундзяк.

З сусідніх шкіл прибули вчителька п-і К. Петецька, вчитель п. В. Кобелюк та другі.

Точно в год. 11 приїхав Верховний Архиєпископ Кир Йосиф в почеті Преосв. Владики Ніла, д-ра М. Снігуровича й п. М. Прокопа.

У вестибулі школи приявні священики привітались з Їх Блаженством, відтак п-і К. Турко представила чільних осіб з управи шкіл. Звідси всі перейшли до шкільної авдиторії, в якій гучними оплесками привітали Блаженнішого зібрані студенти — понад 1000 осіб.

Тут п. Бомок — учитель гай-скул і дорадник українського студ-клюбу привітав Верховного Архиєпископа кардинала Йосифа стародавнім українським звичаєм хлібом-сіллю.

Опісля засіли на сцені Блаженніший Йосиф, Владика Ніл, п. МкНіл, о. В. Чопей, о. Я. Федуник, о. Й. Шкварок ЧСВВ, п-і К. Турко і представники УСКклюбу: О. Гнатюк, Т. Варениця і Р. Бундзяк.

Господар святкової зустрічі Р. Бундзяк привітав Блаженнішого і всіх визначних гостей та шкільну молодь та покликав о. Й. Шкварка відкрити молитвою то рідкісне, пам'ятне й історичне торжество. Молитвою „Отче наш" і довшим словом о. Й. Шкварок змалював життєвий образ Блаженнішого Йосифа. М. ін. він сказав: „Чи знаєш, дорога молоде, хто є ісповідником віри? Це та людина, що терпіла за Христа, за святу віру, за Церкву, за правду й справедливість. І якраз сьогодня між нами ось є приявний ісповідник віри Блаженніший Верховний Архиєпископ кардинал Йосиф Сліпий, який 18 років на Сибірі зносив моральні й фізичні терпіння".

Тоді всі зібрані піднеслися з місць і гучними довготривалими оплесками віддали пошану приявному ісповідникові віри.

Від „УСКлюбу" вітала Блаженнішого учениця Т. Варениця, вона сказала:

Мені припала велика честь та радість вітати в глибокому поклоні нашого Духовного Батька і Первоієрарха Української Помісної Церкви від студентів „Українського Клюбу". Наш клюб має за ціль зберігати нашу мову і культуру та дбати про наш рідний обряд, зокрема плекати нашу українську одність, бо в ній наша сила!

Сьогоднішній день приніс радість всій українській молоді в О'Лірі Гай Скул та залишиться на все пам'ятним в їх серцях, а на сторінках цеї школи буде записаний „золотими буквами.

Закінчення 2-ої світової війни принесло народам свободу і мир, а українському народові ще більше терпіння й переслідування від московських комуністів. Вони з днем 11 квітня, 1945 р., зліквідували нашу Українську Католицьку Церкву та насильно запровадили Московське Православіє. Сотками тисяч вивозили на Сибір тих, які не хотіли його приняти. Насамперед ув'язнили всіх українських католицьких єпископів, а між ними галицького Митрополита Кир Йосифа Сліпого, якого більшовики засудили на 18 років тяжких робіт на Сибірі.

Всі наші Владики померли мученичою смертю, однак Боже Провидіння зберегло при житі Вашу Найдостойнішу Особу. Майже чудесно Ваше Блаженство були звільнені з каторги заходами Папи Римського Івана XXIII і Президента США Дж. Кеннеді. Тому наш Верховний Архиєпископ Йосиф Сліпий появився на Вселенському Соборі в 1963 р. як ісповідник віри. Святіший Отець Іван 23-ий назвав Особу Вашого Блаженства „Окрасою Вселенської Церкви", а Папа Павло VI-ий сказав, що заслуги Кардинала Йосифа Сліпого, Католицька Церква береже як свій скарб.

Від першої хвилі появи Вашого Блаженства наші очі звернені на Вашу Найдостойнішу Особу, як на провідника нашої Помісної Церкви, який скріплює нашу надію в перемогу справедливости в наших змаганнях про завершення Української Католицької Церкви патріярхатом.

Тому ми, українська молодь, клонячи голови перед Вашим Блаженством, заявляємо Вам нашу любов, вірність й послух та одночасно обіцяємо йти за Вашим дороговказом, як символом правди, справедливости і християнського життя.

Від Ради сепаратних шкіл привітальні слова виголосив інспектор МкНіл, від О'Лірі гай скул її управитель п. Клоц, від сусідньої школи ім св. Кекилії учитель В. Кобелок і від школи ім. св. Матея учителька п-і К. Петецька. При кінці попрошено до слова Блаженнішого. У своїй, досить довгій промові Блаженніший сказав м.ін. таке:

* * *

Я мушу вам сказати, хоч багато говорено тут за мене і доброго може і звісного, що я є тим кардиналом, митрополитом київсько-галицьким, якого тепер звуть львівським, що 25 літ мусів посидіти в тюрмі. Була то тюрма під ключем, а ще гірша тюрма без ключа. Тому, що настали там такі умовини, що наша Церква, наша віра, наша релігія не мала вже місця, тому, що комуністи там стали безбожниками; вони не признають Бога. А що то значить не признавати Бога, можете мої дорогі самі переконатися от тут на багатьох свідоцтвах у вашому житті. Людина, яка в ніщо не вірить, не має засади. Людина без засад, без характеру є для суспільности тягарем і погноєм, а не матеріялом до будови.

Ось тому, мої дорогі, треба було перетерпіти і перебути та, слава Богу, що все скінчилося.

Ви знаєте добре, що нас українців числять нині 50 мільйонів на Україні, яка є другою що до кількости населення республікою совєтського Союзу. Коло 5 мільйонів, числять, виселених-поселених в Сибірі, а також дальше на Зеленому Клині приблизно більше як 750 тисяч, на еміграції наших українців, Слава Богу, є приблизно два мільйони та, як ви знаєте, є 20 наших єпископів, а тим самим в Єпархіях є досить наших священиків, та наших церков.

Ось такий нинішний наш стан. Коли я приїхав, то моїм першим завданням відвідати вас та передати привіт від українського народу і передовсім від страдаючої Української Церкви.

Мої дорогі, тут перед вами не стоїть турист, але Верховний Архиєпископ нашої Церкви, який об'їхав цілий світ, буквально всі поселення нашого українського народу на еміграції і на поселеннях. Я бував не тільки на Україні, в Києві. Я як знаєте, переїхав не один раз зв'язаний цілу Сибір, я нині я на свободі.

Я відвідав найперше всі церкви, всі наші єпископства в Канаді, в Америці, опісля я був в Боготі, в Парагваю, в Аргентині і був я в Бразилії. Всюди там є наша Церква, наші єпископи і всюди є вони або в ліпшому або в гіршому положені. Опісля я переїхав Австралію і Нову Зеляндію. А тепер, повторюючи оті відвідини з 1968 р. за якими пішли відвідини цілої Европи, значиться Еспанії, де є наші українці, Португалії, відтак Англії, — то є до Шотляндії і до самої Англії тобто Британії, а звідтам я поїхав до Франції й Німеччини. У Чехо-Словаччині і Югославії бував я давно. От бачите той цілий великий круг поселення українського народу на еміграції, який не є маловажний і який має велике значення і відіграє велику ролю не тільки в своєму крузі, але у всіх державах.

Мої дорогі, повторюючи отут: На запрошення австралійського кардинала і нашого єпископа Івана Прашка, приїхати на Евхаристійний Конґрес до Автралії, я використав цю нагоду, щоби переглянути ще раз та подивитися на стан наших вірних на різних місцях поселення. Та одночасно, мої дорогі, мене цікавить і то передовсім цікавить мене школа, молодь, зріст та зацікавлення і майбутнє того народу, яке спочиває от власне на вас студентах, на тому дорості, що має колись перейняти і зайняти провід того народу в кожній державі в тяжких обставинах, а одночасно він мусить бути злучений разом. Мої дорогі, вертаючи з Австралії я переїхав у Формозу, зв. Тайвань. Мушу вам сказати, що я там побачив велику працю, не зважаючи на важке положення, та ще до того і в нинішному часі. Видів я, як вони, як мурашки працюють день і ніч, без відпочинку, щоби утвердити себе. Їх там є 15 мільйонів китайців, які не є комуністами. Є там і уряд і вони поставили там величезні будови, може найкращі, мушу сказати, що найкращий пам'ятник „невідомому воякові" в цілому світі вони здвигнули бо я їх усіх знаю. Але мене передусім цікавила там молодь і там я бачив католицький університет, який має 10,000 студентів. Та молодь у Тайвані йде до католицького університету, йде до буддійських державних шкіл, й підготовляється до життєвих завдань, бо китайці у Тайвань кладуть велику вагу на те, щоб молодь виростала образована.

З того і для нас наука, мої дорогі, щоби використати час і не пропустити жадної нагоди, щоби здобути собі образування. Не забудьте, мої дорогі, що дні нашого життя то так, як вода в ріці, що пливе й не вертається ніколи. Як продармуєте свою молодість і не навчитеся нічого, то нещасливе ваше життя і пізніше. Тоді не осягнете того, чого бажаєте ви самі, чого бажає від вас еЦрква, чого бажає нарід та ціле суспільство.

І от, мої дорогі, треба ще раз сказати, що там на Формозі якесь таке завзяття, що там дуже пильно працюють з великим відданням і посвятою, бо вони там живуть у гірших умовинах. То повинно бути заохотою і для всіх нас, щоб ми доложили всіх сил пильности, відданости, щоби здобути собі якнайкраще знання тим більше, що маєте високо-стоячі школи і таких відданих учителів і учительок.

Я з Тайвань переїхав до Японії. То держава, що нині має 110 мільйонів населення. Ви знаєте, що Японія була знищена, а нині вона вповні відбудована. Там також є католицький університет, який має 12,000 слухачів і 700 професорів. Вони навчають там тих усіх, що приходять до них з гімназії (гай скул). Студенти йдуть на університет, щоби здобути високе образування. Треба подивляти їхнє завзяття; вони перебули страшні бомбардування, такі, яких ви не бачили та й не чули про них і самі непережили. Але нині вони збирають всі сили, і своєю жертвенною працею, пильністю стараються осягнути свою ціль, бути гідними членами свого народу.

Мої дорогі, нині приїхавши сюди, до Канади, тут в Едмонтоні, як дивлюся на вас, то справді серце радується, що є між вами стільки студентів, стільки українців відданих для свого народу. Ми живемо по різних країнах, ви тут є канадськими громадянами. Ваші батьки і родини платять податки крови і гроша державі, і то зовсім слушно. Але Канада дає вам тут такі спроможности, щоби розвинути вашу національну свідомість, та виявити вашу національну приналежність. Кілько тут живе німців, французів, поляків і інших народностей. Чому ми мали б пропадати, власне? І от здайте собі з того справу, що ви як студенти, є тими, що ви тут представляєте українців, що ви є свідомі українці, ви станете опорою для цілої України, яка нині не має змоги отверто, сміло і з повними устами виявити своєї волі. Тому ви є якраз тими, що маєте дати вислів бажань українського народу, що маєте боронити українського імени та що маєте своїм знанням свою свідомістю, своєю приналежністю до української церкви й українського народу дати наглядне свідоцтво вашої національної приналежности всім і своїм і чужим, а передовсім піднести на дусі й піддержати тих, що є в Україні й що потребують вашої помочі. От з того здайте собі справу, дорогі студенти, яка важна ваша роля, хоч може ще тепер і не всі ви здасте собі з того справу.

Відтак учениця О. Гнатюк подала китицю багряних троянд Блаженнішому, а приявні знову привітали Верховного Архиєпископа довготревалими оплесками. З черги управитель п. Клоц проголосив, що інспектор МкНіл звільнив від навчання в середу пополудні всіх учнів та учениць, які прибули на зустріч з Блаженнішим Йосифом та одночасно запросив гостей на каву.

Тоді підходили до Блаженнішого учителі й студенти й віталися з ним. До італійців говорив Блаженніший по італійськи, до французів по французькч, до німців по німецьки. Усі безмежно були здивовані, що наш Первоієрарх володіє стільки мовами.

Після від'їзду Блаженнішого я чув від учителів вислови: „Раз у житті я щось такого бачив і пережив".

Шкільна українська молодь була горда й величалася найвищим провідником Української Католицької Церкви.

Промотором і організатором цієї зустрічі була п-і Ксеня Турко — учителька гай-скул. Вона зпочатку мала деякі перепони, однак її відвага й стійкість довели до величавого осягу — історичної зустрічі нашої шкільної молоді з Верховним Архиєпископом і кардиналом Йосифом VII.

о. В. Чопей

УЧИТЕЛЬ БОМОК ВІТАЄ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА В ШКОЛІ О'ЛІРІ. ПО СЕРЕДИНІ О. Й. Шкварок ЧСВВ та д-р М. Снігурович.

ВІД УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСЬКОГО КЛЮБУ ВІТАЛА ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА ТЕРЕСА Варениця. Сидить суперінтендент едмонтонських шкіл МекНіл.

ВСІ СВІТЛИНИ
з відвідин Верховного Архиєпископа в Едмонтоні,
що їх містимо в цьому числі "УВ" виконала фотографічна студія
ALBERTA STUDIOS
8618 - 118 Avenue Edmonton, Alberta
477-6656 — PHONE — 479-4051
Зацікавлені можуть там ці світлини купити.

МОЯ ПОДОРОЖ В УКРАЇНУ

К. К.

В КИЄВІ

В Тернополі ми перебували через три дні, а відтак переїхали до Києва.

В Києві нас примістили в готелі Україна на першому поверсі. Нас примістили по шість у одній кімнаті. Ми позносили свої валізки й пішли шукати за умивалькою-туалетою, бо в кімнаті такої не було. Ми шукали її досить довго й врешті її знайшли, але в віддалі „пів блока" від кімнати, де нас примістили. Є місце, але нема сидження, будуть нас ноги боліти, якщо будемо стояти й там. До вжитку теж старий газетний папір. Нам то зовсім не подобалося й ми пішли до нашої провідниці за порадою, що нам робити, щоб дістати краще приміщення. По дорозі ми завважили, що в готеловому голі посходилися інші туристи й радяться, що їм робити. Вони теж уже були в призначених для них кімнатах і побачили, що їхні кімнати такі самі, як і наша. Вони з того теж були невдоволені, бо ми всі платили за місця в двійкових кімнатах, а не в шісткових. Вони вradили, що зовсім не будуть користати з кімнат, але будуть ждати в готелевому голі, доки не змінять наших приміщень на кращі. Зачався „штрайк", який тривав до 7-ої годину вечора, тобто до самої вечері. По вечері дали нам інші кімнати, з лазничками, де навіть можна було скупатися. В кімнатах були гарні меблі, шафа зі зеркалом і навіть телевізор. Ми всі були вдоволені й тішилися, що наш „штрайк" таки був успішний.

Слідуючого й чергового дня ми оглядали місто. Київ робить на кожного відвідувача дуже миле враження. Всі вулиці обсаджені гарними, високими деревами-липами, каштанами й кленами. Все те насаджене по обох боках хідників, а в середині гарна тіниста алея. Дерева заслонюють алею від сонця й там панує приємний холод. А на вулицях повно людей. Одні мандрують в одну сторону, а другі в другу, неначе би проходжувалися в цілості. А там у холодку цілими сидять біля столика й попивають, якийсь напиток, певно пиво або квас. Здається, що людям тут не зле живеться. Вони назагал гарно одягнені й добре відживлені. Таке враження робили на нас люде в кожному місті. Які вони є в їхніх хатах та чим вони харчуються, ми не мали змоги провідати, бо ми з ними не заходили в розмову. Зрештою нас попереджували, щоб того не робити, бо можна людей втягнути в клопіт. А в втім ми нікого не знали, то не було як зачинати з незнайомими людьми розмови.

Нас завезли на Хрещатик, над Дніпро. А там чудовий парк зі столами, лавками та всякими вигодами. Внизу над Дніпром величня статуя хрестителя Руси-України св. Володимира з хрестом у руці. В цьому місці колись кияне хрестилися й на них та на Україну сходила Божа благодать.

Ми пооглядали ще деякі вулиці Києва, а відтак повезли нас до Печерської Лаври. Нас запровадили до середини церкви, що побудована ще в одинадцятому сторіччі. В церкві чудові мальовила, що зображують різних святих. Нас попровадили теж до печер. Печери довгі й темні. Якщо б ми були не держалися разом й не вважали один на одного, то могли там легко заблудити. Треба було вважати, щоб не заходити глибоко в печеру.

Нас завели теж до т.зв. кам'яної гори. До неї заходиться знизу. Ніхто не знає, хто її вижолобив. А гора має бути дуже стара, ще зперед татарських нападів. Кажуть, що тут, в тунелях захоронилося дуже багато людей перед татарами. Тунелі пересічно широкі на 4-5 стопів, а деколи й на 8 стіп. Тут поміщені домовини, на яких є покривала зі скла й в середині видно кістяки, то може печерських святих.

Доляр тратить вартість

Американський доляр тратить знову вартість на світових ринках. Найкраще це видно з того, що унція золота коштує вже понад 100 долярів. Причиною знижки вартости доляра є домагання різних арабських країн виплачувати їхні банкові вклади золотом, якого вони потребують на закупи зброї та інших товарів, за які мусять платити золотом. Багато держав відмовилося брати паперові доляри, бо уряд США відмовився платити за них золотом.

Разом із спадком вартости доляра впали теж ціни на різні американські вартісні папери.

ПРИВЕРТАЮТЬ СМЕРТНУ КАРУ

12 американських стейтів заявилося за привернення смертної кари за деякі злочини. 15 дальших американських стейтів розглядає справу привернення смертної кари. Спонукою до цього рішення є великий зріст злочинности в США.

Канадський парлямент тепер теж дискутує справу смертної кари, що її було завішено п'ять років тому.

Олекса Воробець (20 березня 1893 – 14 квітня 1973)

Саме в пропам'ятну суботу, 14 квітня 1973 р., коли то вдруге завітав до Едмонтону Верховний Архиєпископ і кардинал, Блаженніший Йосиф VII, перестало битись серце бл. п. Олекси Воробця в загальній лікарні в Едмонтоні, куди перевезли його кілька днів тому. Здавалось — міцний і здоровий організм переможе недугу й О. Воробець вернеться до хати, до любої дружини Ксені та дорогих дітей: сімох синів, здорових мов дуби, і двох дочок, усіх одружених і з численним потомством: 30 внуків (чок), з яких деякі вже теж одружились. Але не так склалось, як бажалось дорогій дружині, дітям, внукам, приятелям і знайомим. Відійшов там, де нема ні журби, ні зітхань, але життя безконечне, по нагороду від Всевишнього за своє трудолюбиве життя і добрі діла.

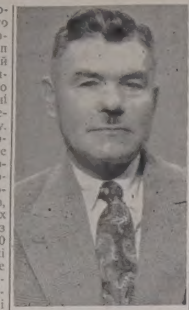

бл. п. О. Воробець

Покійний побачив світ 20 березня 1893 р. у селі Стронятині, 2½ милі на північний схід від Львова. Там і проминули швидко його дитячі та юнацькі літа. Патріяльхальне життя в родинній хаті, церква Воздвиження Чесного Хреста, народна школа, читальна „Просвіти" з бібліотекою та аматорським гуртком, у якому кремезний, сильний, здоровий і веселий молодець Олекса приймав радо участь, як теж у руханково-пожежному т-ві „Сокіл" до І. світової війни, а по визвольних змаганнях у т-ві „Луг", спів у церковному хорі або на крилосі біля дяка Іллі Блавацького, всіма шанованого і любленого, від якого навчився співати тропарі, кондаки і напіви — ось і рямці його юнацького і молодечого життя, особистого виховання і національної свідомости, що кільчилась і дозріла та принесла опісля обильні плоди. Від дитинства покійний пройшов тверду школу життя, допомагаючи батькам у важкій праці в хаті і на полі, бо поля обмаль, а родина немаленька. Тому вже в 20-му році життя, в червні 1913 р. виїхав на працю до Німеччини, з якої вернувся рік пізніше, 20 липня 1914. Як тільки вибухла І. світова війна, зголосився негайно та й ще 14 хлопців з родинного села, добровольцем до Українських Січових Стрільців у Львові, де всі вони перейшли перший вишкіл. Коли ж у Стрию обмежено число добровольців до УСС до понад 2000, мусів вертатися з своїми односельчанами додому. По дорозі мадяри арештували двох з них і запроторили їх до концентраційного табору в Талергофі, з якого їм вдалося вийти на волю щойно по 8-ох місяцях і вони опинились остаточно в УСС.

Нова царська влада наказала О. Воробцеві, швидко по його повороті, їхати з підводою під Перемишль, де й він перебував аж до упадку тієї твердині в березні 1915 р. Але ледве він повернувся до родинної хати, як уже 20 квітня того ж року царська жандармерія арештувала його з батьком Дмитром і братом Іллею та ще 12 осіб, між ними начальника громади Петра Хом'яка, за „мазепинство" і всім їм довелось сидіти спершу два місяці у Львові, опісля в Бересті над Бугом, Луцьку, Києві, а декому з них ще в Харкові, Курську і Самарі з тим, що остаточно більшість з них з О. Воробцем опинились на засланні в Пермі; начальника ж громади Петра Хом'яка заслали аж до Красноярська, де й він помер в 1916 р. Коли ж у 1917 р. почалась революція О. Воробцеві, його батькові Дмитрові, братові Іллі і ще 8-ом односельчанам удалось щасливо вернутись до дому 20 лютого 1918 р. А тому що родинне село було під карантеною, внаслідок пошесті тифу, покійному вдавалось оминути щасливо військової служби в австрійському війську. Остаточно треба таки було йти до війська, але тоді він ще раз опинився в селі на двотижневій відпустці. Прийшов пропам'ятний 1 листопад 1918 р. Тоді О. Воробець і ще 23-ох добровольців, між ними двох 16-літніх опинились у Львові, де приймали участь у боях з поляками аж до відступу зі столиці в ночі з 21/22 листопада. Незадовго О. Воробець з іншими односельчанами брав уже участь у наступі на Дубляни і Малехів. Ціла чета з родинного села ввійшла в склад 4-ої сотні, під проводом сотн. Євгена Коссара, Х куреня, IV золочівської бригади, де курінним командантом був сотн. Чолган, опісля полк. Газдейко. Опісля заходом курінного команданта IX куреня, пор. д-ра Дмитра Блавацького, О. Воробець, разом з двома односельчанами, був приділений до польової жандармерії УГА з тим, що по 3-ох місяцях вернувся знову до Х куреня. В його складі приймав теж участь у славному проломі під Чортковом і в наступі героїчної Української Галицької Армії аж до Курович у Перемишлянщині. Одначе повна відсутність набоїв і новий пролом польської армії під проводом ген. Галлера під Золочевом приневолив Х курінь до відступу аж до Борщева, де О. Воробець з Теодором Хом'яком попав у польський полон: спершу опинився в Бригідках у Львові, опісля перевезли його до табору полонених у Бересті н/Бугом, а вкінці до табору в Пикуличах біля Перемишля, з якого вдалось йому щасливо втекти додому ще з кількома односельчанами.

На самі Зелені Свята, 20 червня 1920 р. о. парох Михайло Шумило повінчав О. Воробця з Ксенею Шульган і з того часу поплило їх щасливе родинне життя. Всевишній поблагословив молоде подружжя гарними, рослими і дужими дітьми: 6-ма синами: Володимиром, Василем, Михайлом, Романом, Мільком, Славком і 2-ма донями: Богданкою і Лесею. І зрозуміле, що О. Воробцеві приходилось що раз то важче пробиватись крізь життя з такою численною родиною, бо ж поля обмаль, а хата невелика. І хоч як кидався на всі боки О. Воробець і якщо закінчив з успіхом у 1926 р. у Львові сільсько-господарський, ветеринарійний курс і був від 1928 р. помічником ветеринарного лікаря д-ра Еліяшевського при районовій молочарні „Маслосоюзу" в Стронятині, оснований в 1928 р., опісля 3 роки справником кооперативи, — довелось покидати родинне село та їхати до Канади. На щастя дістав від свого односельчанина, Дмитра Шульгана, який вже від 1930 р. перебував з родиною в Чергил у Канаді, „афідейвіт" і майже напередодні другої світової війни, бо в червні 1939 р. вдалось остаточно виїхати з Польщі до Канади, при допомозі дідича з сусіднього села Підлісок Малих д-ра К. Папари, якому допомагав, як ветеринарний помічник, бо виїзд двічі відкладано, з лікарських, мовляв, причин. А що в Канаді була ще тоді криза, то двох найстарших його синів: Володимир і пізніше Василь зголосились добровольцями до армії Канади, з якою опісля оба брали участь у боях в Італії і Франції. Оба були ранені, але при Божій помочі, повернулись здоровими по війні до Канади. Тут народився в 1940 р. О. Воробцеві ще сьомий син Дмитро і всі вони влаштувались з своїми родинами в Канаді і в США. Проживаючи на фармі в Чергил, О. Воробець теж дякував в церковці Пресвятої Евхаристії понад 30 років з Василем Шульганом і гостив радо в своїй гостинній хаті оо. парохів, по виїзді з Чергил до Едмонтону Дмитра і Катерини Шульганів. Три роки тому, 20 червня 1970 р. любі діти, свояки, приятелі і знайомі гідно вшанували 50-ліття щасливого подружого життя своїх батьків: Олекси і Ксені у Чергил, з якого рік тому переїхали обоє до Едмонтону.

І тут О. Воробець радо допомагав співати в церквах в Едмонтоні. Тому не диво, що і підчас парастасу з панахидою в вівторок, 17 квітня, що його відслужили о. митр. радник. В. Чопей та о. Б. Снігурович і заупокійної Служби Божої в середу 18 квітня 1973 р. в катедральному храмі св. свящ. Йосафата, що її відслужили: о. парох Ю. Ковальський та о. Б. Снігурович — просторий храм був заповнений. Покійного попращали в останню дорогу: о. радн. В. Чопей і о. парох Ю. Ковальський, а підчас поминків в Українському Народному Домі промовляли ще о. Б. Снігурович та односельчанин і свояк М. Хом'як, після чого приявні на поминальному обіді склали до рук Василя Шульгана 40.30 дол. на „УВісті". Покійний О. Воробець не тільки самий був передплатником „УВістей", але і при кожній нагоді переводив збірки на „УВісті", тому приявні радо склали свої пожертви з пошани до покійного. В імені родини склав щиру подяку найстарший син Володимир, який з дружиною і дітьми, двома братами з родинами і заміжньою сестрою Богданою, теж з родиною, і мамою Ксенею проживають тепер в Едмонтоні. Тіло покійного спочило на цвинтарі св. Михаїла в Едмонтоні.

В.И.П.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов несподівано у вічність наш найдорожчий муж, тато і дідунь бл. п. Олекса Воробець. Сердечно дякуємо Всечеснішим оо. ради. В. Чопеєві і Б. Снігуровичеві та о. парохові Ю. Ковальському за відслуження заупокійних Богослужень, парастасу і панахиди та зворушливі слова прощання і розради. Родині, приятелям, знайомим і всім учасникам похорону за пожертви, квіти і всі співчуття в нашому великому горі. Хай Всевишній нагородить усіх сторицею.

Опечалені важким горем дружина Ксеня, і діти: Володимир, Василь, Михайло, Роман, Мілько, Славко, Дмитро, Богданна і Леся з своїми дружинами і чоловіками та внуками.

Йорктон, Саск.

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ І КОНЦЕРТ ДІТОЧОГО ХОРУ

Уже ввійшло в традицію відбувати кожнього року у великодний час спільне свячене.

І цього року парафіяльна заля була переповнена людьми що прийшли на свячене і на концерт.

За гарно, традиційно уложеними столами всі присутні стоячи відспівали „Христос воскрес", а священики поблагословили Божі дари. По цьому всі засіли до смачної вечері.

По вечері відспівали кілька великодніх пісень і перейшли до долішньої залі, де відбувся концерт молоді.

Діточий хор під проводом учительки п-и Ф. Бойчук, при акомпаньяменті Маріяни Ратушняк, гарно відспівав кілька великодніх і народніх пісень.

Танцювальні групи, що їх вчителем є п. Ф. Кіц, порадували приявних українськими народніми танками.

Промовляв о. ігумен М. Кучм'як, парох. Він подякував диригентам і вчителеві танків за їхню працю і всім, що співпрацювали з ними і занялись підготовкою цього концерту. Дальше звернув увагу на плекання наших традицій, а головно передання їх нашим дітям і молоді. Закликав усіх до спільної праці на користь нашого народу і нашої Церкви та побажав усім найкращих упспіхів.

„Ангел звістив", що його відспівали всі приявні, закінчено цей, під кожним оглядом вдалий, вечерок. Всі присутні розійшлися домів з піднесеним настроєм.

Учасник

Йорктон, Саск.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ

Прикро почувалася б будь-яка більша українська громада, коли б не виповнила свого обов'язку супроти Тараса Шевченка і не пом'янула його згідно з його заповітом „не злим, тихим словом". Місяць березень є місяцем Т. Шевченка. Рік-річно в березні вшановуємо Т. Шевченка окремими святами з програмами, на які дана місцевість може спромогтися: багатою, менш багатою або цілком скромною. Але завжди ми повинні відмічувати Шевченкові свята невимушено, щиро, бо віддячуємося йому любов'ю за любов, яку він виявив своїй батьківщині, своєму народові, а в тому й нам, бож ми є живим коліщатком в ланцузі поколінь української нації. І давби Бог, щоб ми всі то зрозуміли, а тоді напевно не було б трудвощів в організації Шевченківських свят, що, на жаль, ще трапляється по наших громадах.

Цьогорічний концерт в честь Т. Шевченка в Йорктоні відбувся заходами організацій при українській католицькій парафії Матері Божої Неустаючої помочі, в неділю 18 березня.

Підготовкою концерту занявся окремий комітет, що його очолив п. М. Баран, в складі: о. М. Кучм'як ігумен, п. Е. Гнатюк, п. І. Крап, п. І. Кузуб і п-і Анастазія Шордій та Валерія Ратушняк.

Концерт відкрив вступним словом п. М. Баран, що рівнож привітав учасників концерту, що мимо поганої погоди-сніговії того дня, вщерть заповнили просторy залю. В особливий спосіб привітав він дівочий ансамбль „Кедрина" з Ріджайни, що як гості виступали на цьому концерті.

Після вступного слова мішаний хор під проводом п. Е. Гнатюка відспівав „Заповіт".

Першу частину концерту виконали діти й молодь. Діточий хор під проводом Сестри Естери гарно відспівав чотири пісні. Цей діточий хор завжди на своїх виступах розвіває сумніви тих, що говорять „тепер вже за тяжко або й неможливо вчити дітей по українськи". Сестра Естера вже нераз доказала, що такі труднощі можна побороти і то, звичайно, за короткий час. Треба тільки батькам подбати, щоб всі діти в нашій громаді ходили на проби цього хору, а також до школи українських танків. А всі наші місцеві організації повинні більше цікавитися діточим хором і танцювальними групами і в потребі їм помагати. Бо, якщо ми не підтримаємо наших дітей, то яке тоді буде наше майбутнє, хто нас заступить?

З черги студент колеґії ім. св. Йосифа Андрій Роздольський віддеклямував поему Т. Шевченка „Іван Підкова" — в двох мовах.

Танцювальна група „Майдан", що її інструктором є п. Ф. Кіц, щераз доказала, що вона, хоч мала числом, вибивається на вершок „досконалости". Шкода, що ця група не побільшується вже довший час. Сподіємося, що вкоротці таки це станеться.

По цьому виступив дівочий ансамбль „Кедрина" з Ріджайни, що прегарно відспівав кілька пісень, а серед них Тамара Воробій виконала рецитацію „Ти знаєш, що ти людина". Захоплена публіка нагородила їх довготривалими оплесками.

Слідував надзвичайно добре опрацьований реферат, що його виколосив Брат Методій Козяк. З приємністю і з признанням треба ствердити, що зміст реферату та його зразкове виголошення, заслугують на найкращу похвалу.

У другій частині програми виступали: жіночий хор під диригентурою п. Е. Гнатюка. Піяністкою була С. Пухала. Хор виконав дуже гарно дві пісні. Мило вражали чудові стилеві строї. Нашим паням належиться признання зокрема за ті чудові строї, які чудово презентуються на сцені.

В тій частині програми виступив також мужеський секстет. В його складі є: Е. Гнатюк, М. Баран, Ю. Лазурко, І. Крап, Т. Баран і В. Романишин, а при піяні С. Пухала. Секстет відспівав „Реве та стогне", „Зоре моя вечірная" і „Пісню про Київ". Шкода, що той мужецький секстет не виступає частіше при інших нагодах, а лищ два рази на рік. При наполегливій праці, цей вже знаний зі своїх виступів секстет мігби добитись ще кращих успіхів, бо має до цього всі дані.

Дівоючий ансамбль „Кедрина" знову порадував присутніх знаменитим виконанням кількох пісень. Цей ансамбль, що вже є добре знаний зі своїх виступів у Ріджайні, Саскатуні, Мусджов, Йорктон і інших місцевостях, безперечно вибивається на чолове місце. Ці молоді студентки Саскачеванського університету, своїм виглядом, дикцією, відповідним поясненням кожної пісні і прекрасною інтерпретацією своїх пісень полонюють слухачів. Публіка їх спонтанно витала і всі присутні були вдячні їм за гостинний виступ в Йорктоні, а комітетові Шевченківського свята належиться подяка за те, що запросили „Кедрину" до Йорктону.

Щасти вам Боже, молоді студентки. Сподіємося, що невдовзі знову будемо витати Вас в Йорктоні.

На закінчення концертової частини мішаний хор при українській католицькій церкві під диригентурою п. Е. Гнатюка виконав „Учітеся" — Т. Шевченка.

Хор числом вже не малий і при добрій волі хористів (головно тих, що більше нарікають, а менше на проби ходять і наполегливій праці дирігента може стати одним з кращих хорів. Головна заввага для хористів: на виступах хору повинні бути всі співаки).

В кінцевому слові о. ігумен М. Кучм'як зложив подяку усім приявним за участь у програмі концерту та підготовчому комітетові за такий гарний і змістовний концерт.

Свято закінчено гимном „Ще не вмерла" і „Боже щасти".

Учасник

Ванкувер, Бр. К.

КОНЦЕРТ В ПОШАНУ МАТЕРИ

У неділю 13 травня діти рідної школи при церкві Покрова Пресв. Богородиці в Ванкувер влаштували концерт на пошану матерів. Заголошував точки програми Александер Росса.

Концерт приготовили учительки рідної школи, а хором дітей проводила вчителька п-і Л. Микитин.

Діти почали концерт піснею „Фіялочки", що до неї акомпаніювала Соня Козі. З черги троє дітей: Маруся Савка, Павло Дмитрів і Леся Камінська віддеклямували віршик „Три матері". Потім слідував танок, а після танку слідувала пісня „Мама доню колисала" з акомпаніяментом Соні Козі. Відтак був знову танок, а після танка „побажання" наших найменших дітей першої, другої і третьої кляси. Рецитували поодиноко як: сонце — Лин Овчарик, промінчик — Лорі Анна Ливиник, вітрик — Тарас Федорук, дзвіночок — Віктор Давидяк, бджілка — Маргарета Кирк, мурашка — Марко Дмитренко, квітка — Оксана Лащук і пташки — Давид Левко і Марко Лисенко.

Після деклямації — побажань було ще два танки і дві пісні: „Ластівочка" при акомпаніяменті Соні Козі і „Люблю я маму" при фортепіяні Елисон Полановська.

Думки дописувача: Рано, в день матері, лину думками на гріб моєї мами, котра спочиває під Бродами і йду до церкви. В притворі церкви гарна дівчина Марійської дружини чепає то білі-то-червоні квіточки. Мені вчепила білу. Почалася св. Літургія. Після Євангелії промовляє о. А. Головайчук про чотири матері: рідну, св. Церкву, Божу нашу матір-Марію та Україну... Кожне слово виголошене голосно, маєстатично. В час св. Літургії молюся: „Боже, дай нам добрих і багато священиків".

Дякую паням учителькам за їх муравлину працю в рідній школі, бо „наука то мука". Концерт закінчив о. С. Курило ЧСВВ.

Дорогим отцям духовним і паням вчителькам хай Господь Бог дає здоров'я і охоту до дальшої праці.

М. Заяць

ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ ПЕРЕД КОМАХАМИ

Рільничі фахівці перестерігають перед цьогорічною язвою комах, що поважно загрожує врожаєві збіжжя. Малі сніжні опади та посуха значно причинилися до зросту небезпеки комах. Зокрема загрожені деякі околиці в Манітобі, Саскачевані та південній Алберті.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ЛІТНІЙ ТАБІР НА ЄПАРХІЯЛЬНІЙ ОСЕЛІ ВОБМАН

Літній табір на Єпархіяльній оселі над озером Вобман (50 миль на захід від Едмонтону при шляху ч. 16), відбудеться, як минулих літ, так і в цьому році від 1-ого до 15-ого липня 1973 р., для хлопців і дівчат у віці від 8 до 14 років життя. Провідними виховницями будуть Сестри Служебниці.

Оплата, як минулого року: $40 — від дитини за 2 тижні;
$ 75 — за двоє дітей від одної родини,
$110.00 за троє дітей від одної родини,
$125.00 за четверо і більше дітей від одної родини.

За ближчими інформаціями та аплікаціями прошу звертатися до директора Табору.

З доручення Преосвященного Владики Кир Ніла, прохаю Всеч. і ВПреп. Отців Душпастирів нашої Єпархії, це повідомлення подати до відома своїм вірним та вже тепер часто заохочувати їх післати своїх дітей на Єпархіяльний виховно-відпочинковий табір.

**о. Б. Снігурович — директор табору
11219 - 58 ст., Едмонтон, Алта.
T5W — 3W4
Тел. 479-3745.**

Позичайте безпечно в корисному банку

Якщо ви потребуєте грошей на щось специяльне, наприклад на нове авто або на нові меблі, позичка є часто відповіддю.

Це означає, що ви можете залишити ваші ощадності неторкненими. І персональна позичка від нас дійсно заощаджує вам гроші, якщо ви порівняєте звичайний видаток купна на кредит.

Персональну позичку в Royal Bank є легко дістати, легко сплачувати, а коштує так мало. Ви сплачуєте нам в догідних місячних сплатах, і разом ми заплянуємо ці виплати, щоб поставити на можливі розтягнення на ваш прибуток. Що більше ваші позички є життєво обезпечені, щоб забезпечити вашу родину без додаткових коштів.

Коротко, це є ощадність, розумний спосіб, щоб позичити на речі, які ви справді бажаєте.

Якщо ви потребуєте грошей, зайдіть, щоб зустріти нас. Ми все є охочі, щоб помогти.

"Хтось говорить по-українськи у відділі недалеко вас"

Вони дадуть вам всю поміч і інформації, які ви потребуєте.

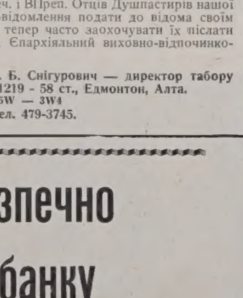

ROYAL BANK
-the helpful bank

ЩЕ Й СЬОГОДНІ В ПУСТИНІ В ІЗРАЇЛІ МОЖНА СТРІНУТИ ПАстухів-бедуїнів, що їздять на верблюді, або на конях. Колись із бедуїнів рекрутувалися степові розбійники.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

„ПОМ'ЯНИ МЕНЕ, ГОСПОДИ!"

З околицею Емаус є зв'язана одна легенда, яка нам нагадує молитву розбійника, що висів з Христом на Голготі. Поблизу Емаус є місцевість, що ще й сьогодні називається Лятрун, а по арабськи „ель-лятрун". Лятрун є латинське слово й означає розбійник. Цю місцевість назвали таким неславним іменем тому, що в цій околиці колись було багато розбишак. Поблизу цеї місцевости зачинаються юдейські гори, до яких веде невеликий перехід, що колись давав нагоду розбійникам нападати на мандрівників та їх грабити. В цій околиці розбійники чинили напади на мандрівників і за часів Христа і опісля в часі жидівських повстань проти римлян й за часів хрестоносців у 12-ому сторіччі.

Жидівський письменник Йосиф Флявій пише в своїй історії, що по смерти Ірода (4 роки по Христі) розбійницький ватажок Атронг зі своїми чотирьома братами нападав на спокійних мешканців околиці. До нього згодом приставало що раз то більше розбійників і його ватага зросла в таку силу, що він проголосив себе королем. Він навіть заповідав, що завоює цілу Юдею, викине римлян й буде в ній сам володіти. Одного разу Атронг та три його товариші напали поблизу Емаус на невеликий відділ римських вояків, який віз збіжжя й зброю. Три завзяті розбійники відважним нападом ошоломили римських вояків і забили з луків 40 вояків та команданта відділу Арія. З пімсти за те римський військовий командант тої околиці Варій казав спалити місто Емаус. Одначе перестрашені мешканці Емаус успіли вже передтим втекти з міста, бо боялися пімсти римлян.

З містом Лятрун є зв'язана легенда про розбійника Дизму, що висів на Голготі праворуч Христа. Згідно з тою легендою, Дизма мав походити якраз із місцевости Лятрун й мав брати участь в розбійницьких нападах й за те був засуджений на смертну кару й повішений одночасно з Христом. Перед смертю він звернувся до Христа знаменними словами: „Пом'яни мене, Господи, як будеш в Твоєму царстві!" А йому відповів Христос: „Направду кажу тобі: „Ще сьогодні будеш зі мною в раї" (Лк. 23, 42-43).

На пошану цього розбійника хрестоносці збудували в 12 сторіччі в Лятрун укріплений замок й назвали його „Замком доброго розбійника". Одначе цей замок „доброго розбійника" став пристановищем злих розбійників, які з того замку робили багато нападів на переїзджаючі каравани та на дооколичні місцевости. Щойно в 19-ому сторіччі єгипетський командир Ібрагім Паша зруйнував замок до тла й в той спосіб примусив розбійників зникнути з тої околиці, бо вони не мали де ховатися.

Ще й сьогоднішні мешканці Лятрун виглядають дуже зближено до розбійників, хоч стараються бути вважливими до туристів та прочан, бо, за доброю оплатою, показують руїни дому, в якому мав жити перед смертю добрий розбійник Дизма.

Мій кол. шофер Джордж знав навіть одну побожну легенду про Лятрун, яку мені по дорозі й оповів. А саме, коли Христос умер на хресті, то ще того самого вечора він мав з'явитися родині розкаяного розбійника Дизми й переказати їм, що Дизма вже є в раї. „Очевидно — казав Джордж — то лише легенда, яку хто зна, чи не видумали мешканці Лятрун, щоб діставати більше грошей за показ руїни кол. дому Дизми".

Ми в Лятрун не задержувалися, бо Джордж сказав, що теперішні мешканці Лятрун вправді не є розбійниками, як були їхні попередники, але вони рабують прочан не гірше своїх неславних попередників, бо здирають за все грубі гроші.

Джордж ще оповів, що в часі Великодня цвітуть на руїнах давніх будинків у Емаус чудові червоні анемони, які дехто називає „польовими лілеями", що про них говорив Христос у своїй науці про Боже Провидіння. На „Горі блаженств", де їх теж росте багато, вони є неначе звістунами довір'я в Боже Провидіння. Зате в Емаус у Великодному часі вони неначе несуть воскресну вістку „Христос воскрес! Воістину воскрес!" Всі християне, що відвідують Емаус у часі Великодня, любуються цими пишними багряними квітами, забирають їх зі собою на пам'ятку, неначе хотіли би сказати словами ученика Клеопи, що запрошував Христа залишитися на ніч в його домі. „Господи, залишися в нас!"

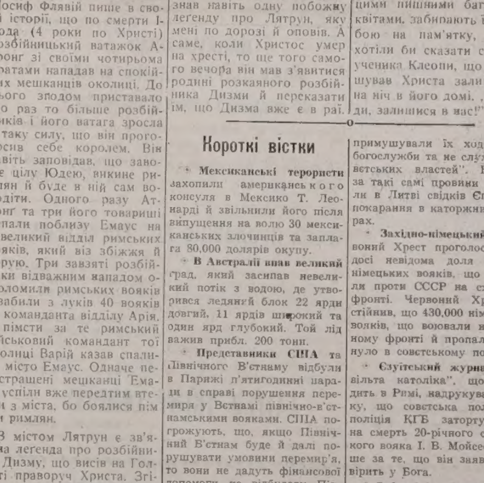

В ЮДЕЙСЬКІЙ ПУСТИНІ Є ЧИМАЛО ПЕЧЕР, ЯКІ ДАВНІШЕ СЛУжили за пристановище розбійникам.

Короткі вістки

• **Мексиканські терористи** захопили американського консуля в Мексико Т. Леонарді й звільнили його після випущення на волю 30 мексиканських злочинців та заплата 80,000 долярів окупу.

• **В Австралії впав великий** град, який засипав невеликий потік з водою, де утворився ледяний блок 22 ярди довгий, 11 ярдів широкий та один ярд глубокий. Той лід важив прибл. 200 тонн.

• **Представники США** та Північного В'єтнаму відбули в Парижі п'ятигодинні наради в справі порушення перемиря у Вєтнамі північно-в'єтнамськими вояками. США погрожують, що, якщо Північний В'єтнам буде й далі порушувати умовини перемир'я, то вони не дадуть фінансової допомоги на відбудову Північного В'єтнаму.

• **В столиці совєтської** Білорусі засуджено чотирьох баптистських провідників на каторжні табори за те, що їхня громада не була зареєстрована в поліції, що вони навчали релігії малолітніх та примушували їх ходити на богослужби та не слухати совєтських властей". Недавно за такі самі провини засудили в Литві свідків Єгови на покарання в каторжних таборах.

• **Західно-німецький** Червоний Хрест проголосив, що досі невідома доля 343,000 німецьких вояків, що воювали проти СССР на східному фронті. Червоний Хрест устійнив, що 430,000 німецьких вояків, що воювали на східному фронті й пропали, згинуло в совєтському полоні.

• **Єзуїтський журнал** „Чівільта католіка", що виходить в Римі, надрукував вістку, що совєтська політична поліція КҐБ затортурувала на смерть 20-річного совєтського вояка І. В. Мойсеєва лише за те, що він заявив, що вірить у Бога.

• **В Ізраїлі вибрано** президентом 56-річного Е. Качальського, який народився в Києві й в 1922 р. шестилітним хлопцем виїхав до Палестини. Він студіював відтак на відділі політехніки в Ню Йорку. Він є третим президентом Ізраїля.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

КОЛ. ПОСОЛ М. ЛУЧКОВИЧ

В. ГАВРИШ

Кінцеві роки свого життя покійний провів майже в забутті. Невеликий круг його відданих приятелів (Д. Прокоп, М. Голиньський, І. Проць, А. Жмурко) турбувалися ним й старалися влегшити йому життеві умовини. Скромний, як усе життя, був покійний і до самої смерти. Він жив у скромненькому приміщенні, яке до того не було ані вигідне ні тепле. Коли збудовано Український дім пенсіонерів Пресв. Евхаристії, там зразу було призначено одну окрему, вигідну кімнату для покійного. Одначе він відмовлявся туди йти, бо „якось мені не випадає йти туди жити" — говорив він. Щойно, коли його роки та підірваний стан здоров'я примусили його користати з чужої опіки, тоді він, головно за намовою свого сина, погодився замешкати в тому домі. З уваги на те, що дім був уповні зайнятий, покійний жив у двійковій кімнаті ще з одним мешканцем, який й піклувався покійним. Відтак він перейшов жити до поодинокої кімнати.

В домі пенсіонерів до покійного Лучковича всі мешканці ставилися з великою пошаною й дуже його поважали, та покійний недовго користався з гостинности дому пенсіонерів, його пам'ять постійно ослабала й згодом він уже навіть перестав пізнавати людей. З погіршанням його стану здоров'я покійного перевезено до допоміжного шпиталю „нирсінг гом", де він і помер.

Ще за доброї пам'яти покійного М. Лучкович зробив своє завіщання, в якому написав, з якої церкви його мають поховати та на якому цвинтарі. То мабуть було й усе, що він у своєму завіщанні написав, бо майна він не лишив ніякого. Так, як скромно прожив усе життя, так скромно він і відійшов із цього світу, залишаючи по собі пам'ять доброго й щирого українця, великого патріота й борця за права українців у Канаді та всьому світі.

Хоч покійний М. Лучкович протягом останніх років свого життя вже не брав участи в українському суспільно - громадському житті, то пам'ять про нього залишилася між едмонтонськими українцями. Доказом того була велика участь українців різного віровизнання на його панахиді в каплиці Похоронного заведення Парк Меморіял та на похороні у катедральній церкві св. Йосафата. Його тлінні останки спочили на українському цвинтарі св. Михаїла, на місці, яке для нього вибрали його приятелі.

Залишається лише за українською громадою подбати про гідний пам'ятник для покійного, який „усе, що мав він віддав для одної ідеї. І горів і яснів і страждав і турбувався і трудився для неї. Мабуть ніде більше слова І. Франка не віддавали так вірно, змісту життя людини, як у відношенні до покійного М. Лучковича, щоб Лучковича пропонувати на сенатора, але відразу висунено заміт, що Лучкович не є членом тої політичної партії, що була при владі й тому його кандидатура є нереальна.

Але, як кол. албертський прем'єр Е. С. Менінґ зрезиґнував зі становища албертського прем'єра, то його назначили сенатором, хоч він був не то членом, але й провідником партії суспільного кредиту через довгі роки. А сенатором його призначив ліберальний уряд, який теперішній сенатор Менінґ постійно поборював. Отже можна стати сенатором навіть, якщо при владі є інша партія, як кандидат на сенатора, якщо хочеться його піддержати. У випадкові покійного Лучковича, на жаль, тої піддержки не було.

Й тому Лучкович був примушений мучитися в маленькій харчовій крамниці й продавати дітям цукерки за цента або, найвище за п'ятака, щоби заробити якийсь гріш для вдержання своєї родини. Певно, що на матеріяльне положення Лучковича мала чималий вплив передвоєнна господарська криза, яка приневолила була навіть багатьох добрих професіоналістів жити із допомоги для безробітних. Але з війною криза проминула й по війні в Канаді господарське положення значно покращало. Тоді вже можна було подбати про якесь постійне заняття для покійного. Але того не зроблено й покійний мусів жити з ласкавої державної допомоги, яку йому вистарали його приятелі. В тому часі ще не було пенсії для старших людей і Лучкович дістав звичайну допомогу суспільної опіки („велфар"), заки, згодом, мав право до пенсії, що прислуговує всім старшим людям. То був одинокий спосіб прийти з допомогою покійному, бо його крамниця не приносила йому навіть стільки, щоб він міг з прибутку вижити.

Причинився до того мабуть зріст великих харчових крамниць („супермаркетів"), що підірвали прибутки малих харчових крамниць, з яких чимало перестало існувати. То також було одною з причин, що Лучкович мусів свою крамницю закрити. Невідрадні матеріяльні обставини відбилися й на родинному житті покійного, що в останніх роках життя залишився сам, якщо не числити турбот старшого сина, який постійно цікавився життям свого батька.

Я нераз думав над тим, чи Лучкович був би не дістав якоїсь добре платної посади, якщо б був старався про працю в якійсь англійській установі, очевидно, якщоб був погодився працювати для тої установи чи організації. Здається мені, що Лучкович, зі своїми здібностями та таланом, міг був вибитися на видне становище між англійцями. Одначе покійному Лучковичеві навіть на думку не приходило, щоб йти й працювати для чужих. Він уважав своїм обов'язком працювати для українців й боротися за їхні права, хоч робив це серед дуже важких матеріяльних умовин. Він не відмовився ніколи від ніякого поклику промовляти на якомусь вічі, чи на якихось сходинах, чи написати меморіял, статтю чи листа до редакції англійської газети в обороні української справи. І то, що він робив, робив із серцем. . .

І накінець насувається мені ще одна думка. Лучкович відійшов від нас. А хто другий буде ці речі робити, що їх робив Лучкович? Мабуть ніхто. І в тому найбільша наша трагедія, що від нас відходять у вічність люде, які багато часу й труду присвячували громадсько - суспільним справам, а на їхнє місце не приходить майже ніхто. То не лише справа в Лучковичеві, але то заторкає теж і багато інших наших добрих громадян, які зійшли з цього світу, а на їхнє місце не прийшов ніхто . . .

Цих кілька думок про покійного Лучковича нехай буде грудкою землі від мене на могилу великого й щирого українського патріота покійного Михайла Лучковича.

Бої з партизанами в Бейруті

В Бейруті, столиці арабської держави Ливану, дійшло до завзятих боїв між ливанськими вояками та арабськими терористами. Недавно ізраїльські вояки вчинили були напад на Бейрут, вбили трьох провідників палестинської терористичної організації та кільканадцятьох членів та забрали велику кількість документів, що в них були списки членів тої організації в Ізраїлі. У висліді ізраїльська поліція перевела арештування серед арабів у Ізраїлі.

У зв'язку з демонстраціями палестинських терористів та їх прихильників у Бейруті, зрезиґнував зі свого становища ливанський прем'єр. В Ливані живе 300,000 арабських втікачів з теперішнього Ізраїля, з яких багато піддержує арабських терористів. У зв'язку з тим в Ливані доходить часто до сутичок між ливанською поліцією та арабськими терористами. Тому, що арабські терористи з Ливану нападають на Ізраїль, ізраїльські вояки, у відплату, переводять напади на Ливан. Через те ливанські вояки та поліція стараються перешкоджувати арабським терористам чинити напади на Ізраїль. Вже давніше ливанський уряд навіть видав був розпорядок, що палестинські терористи не можуть ходити по вулицях узброєні. Минулого тижня ливанська поліція арештувала кількох терористів, що йшли вулицею Бейруту з бомбами. Після того терористи захопили двох поліційних старшин й, за їхнє звільнення, домагалися звільнення арештованих терористів. Терористи звільнили поліційних старшин, але поліція не звільнила терористів. Тоді терористи вчинили напад на військовий вантажний автомобіль, в якому їхали ливанські вояки, стягнули вояків з автомобіля, забрали їх до підвалу близького будинку й обстріляли їх з машинового кріса. Трьох вояків було вбитих, а решта важко поранені.

Згадані сутички між терористами та поліцією й військом довели до отвертого бою, що в ньому брали участь військо з танками та бомбами й машиновими крісами, обстрілюючи табір терористів поблизу Бейруту. По обох сторонах є вбиті й ранені, але докладного числа ніодна воююча сторона на проголосила.

Між провідниками терористів та ливанським урядом дійшло до деякого порозуміння й завішення зброї, одначе поодинокі терористи й далі стріляють на ливанських вояків та терористів. Положення в Ливані напружене й ливанський прем'єр заповів, що ливанський уряд не має заміру терпіти дальше „палестинської окупаційної армії".

• **Уряд провінції Онтаріо** підписав умову з німецькою будівельною компанією на побудову модерної надземної залізниці на площі Канадської національної виставки. Залізнична лінія буде довга на дві милі й коштуватиме 16 мільйонів долярів.

Українсько-канадський архів-музей

9543 - 110 AVE., ЕДМОНТОН

Так буде виглядати по закінченню перебудови будинок Архіву-музею. Перерібку будинку вже розпочато. Дирекція Архіву-музею звертається з проханням до українського громадянства прийти з жертвенною допомогою, або допомогти своєю працею при перебудові якої зараз дуже потрібно, щоби в найближчому часі покінчити перебудову будинку. Всім жертводавцям, що присилають свої пожертви, ми виставляємо посвідки, що їх можна предкладати до податкового уряду.

Грошові пожертви: (ч. 5-53):

п. В. Котишин, Веґревил, Алта — 100.00 дол.; п. В. Мальований, Редвотер, Алта — 50.00 дол.

Матеріяли до Архіву-Музею:

1. о. С. Дмитрук, Едмонтон — дуже цінна бібліотека (67 книжок) від п-і Розалії Матвійчук по її покійному чоловікові бл. п. Андрію Матвійчук, Ст. Майкел, Алта;

2. п. В. Сердюк, Трентон, Н. Дж. США — 4 пачки: книжки, журнали, письма, документи й витинки з часописів;

3. п-і А. Якимець, Ст. Пол, Алта — образ, часописи;

4. п. В. Шелест, Мондер, Алта — 4 шт. українських паперових грошей з 1918 р.;

5. п. Ф. Пшик, Іннісфрі, Алта — 2 книжки, календар і світлина;

6. п. Ів. Федорків, Едмонтон — 1 давня біблія, нотатки з дописами П. Зварича та давні світлини з громадського життя українських піонерів;

7. п-во І. і Єл. Дребот, Едмонтон — гарна лялька в українському народньому строї і маленька бандура;

8. п-і В. Вробець-Карпатська, Едмонтон — олійний портрет през. о. А. Волошина, багато картин і фото-негативів з українського життя, козацький одностстрій, бібліотеку та багато інших матеріялів — це власність її покійного чоловіка бл. п. Івана Воробця-Карпатського.

Всім жертводавцям Дирекція складає щиру подяку і просить присилати пожертви і матеріяли на адресу:

UKR. CAN. HIST. MUSEUM-ARCHIVES
c/o 10231 - 98 Street,
or — 10207 - 97 St.
Edmonton
Ph. 424-6905

ТАК ВИГЛЯДАТИМЕ БУДИНОК АРХІВУ-МУЗЕЮ після перебудови (рисунок архітекта)

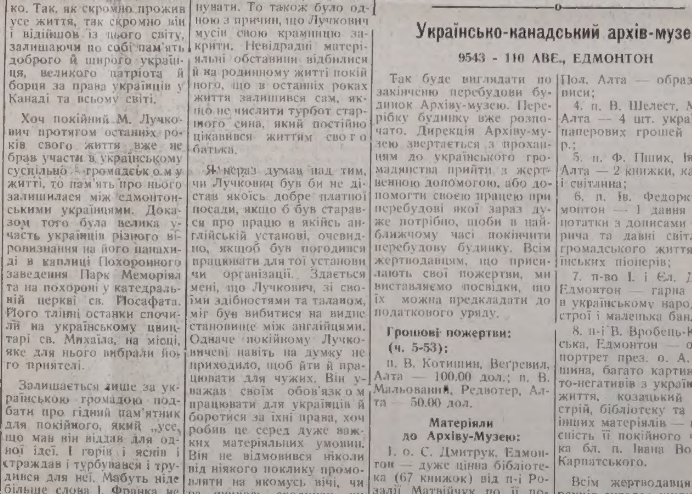

Українські Похоронні Заведення в Алберті

І годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree

В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

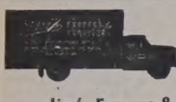

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Знова клопіт із продажем яєць

В минулому році канадські провінції старалися обмежити довіз курей та яєць з інших провінцій й стосували для того заборони та конфіскати. Справа була навіть опинилася в найвищому суді Канади, одначе найвищий суд визнав себе некомпетентним до вирішення цього міжпровінційного спору.

Цього року війна з продажем яєць відновилася. Уряд Британської Колюмбії задержав 55,260 яєць, які вислав до Британської Колюмбії гуртівник з Манітоби. Справа продажу яєць знова опинилася в провінційних урядах Манітоби та Британської Колюмбії та в федеральному уряді в Оттаві.

В міжчасі представники провінційних урядів договорилися, що в справі дозволу на продаж яєць до інших провінцій відбудеться конференція представників міністерства рільництва всіх канадських провінцій, яким підлягає торгівля яйцями.

—o—

Дрібні оголошення

● Старокраєві ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

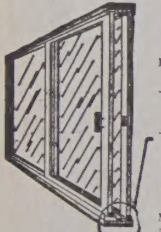

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

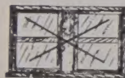

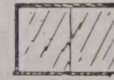

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

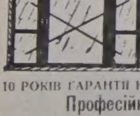

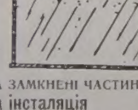

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

ДЕНТИСТИЧНА КЛІНІКА 7-е АВЕНЮ
11023 - 107 авеню,
Едмонтон — тел. 425-9214
Цертифікований дентистичний механік.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

КОЗАК ТА АМАЗОНКА

(З подорожі по Південній Америці)

Продовження, 4

Яр СЛАВУТИЧ

Більш як двадцять років тому, коли я був ще студентом, один діяч (тепер уже покійник) запропонував мені редакторську працю в журналі „Державницька думка". Докінчуючи студії, я сидів тоді на дуже маленькій стипендії від Пенсильванського університету. Доводилося складати центи на трамвайні квитки. І раптом трапилась нагода щось таки заробити. Але підчас ділової розмови мені ясно сказано, що нічого не платитимуть. Я вже було погодився з такою долею. Зате в ході дальшої розмови, що мене насторожила, я почув буквально таке:

— У майбутньому обіцяємо вам, пане докторе, повернути одне село... Правда, всіх чотирьох, що заснував ваш предок на Наддніпрянщині і що належать вам, як законна спадщина, ми не зможемо віддати... Ви повинні розуміти нас і йти в ногу з часом. Тепер не те, що колись бувало. Усе ж таки одне з чотирьох сіл, зокрема Жуки, що належали полтавському полковникові Хведору Жученкові, Вашому предкові, обіцяємо повернути... —

Приголомшений, я жахнувся від цієї обіцянки. „Повернути село"? У двадцятому сторіччі??? Та, не подавши виду, як то кажуть, і вусом не моргнувши, я категорично заявив:

— Одного села не приймаю. Або всі чотири, або жодного — і я не стану вашим редактором...

— Та що з вами, пане докторе?

— Те, що чуєте! Ще й Жуків, що на Покутті, в додачу! То діло мого предка також!

Так ми й не добили „торгу", і я відтоді, ніби прозрівши, наче усвідомивши простір і час, занехав намір пристати до гетьманської організації (якій дуже симпатизував!) чи до будь-якої іншої політичної партії. Чи не всі вони більшою або меншою мірою відірвані від життя? А все таки трохи жаль. Я ж не проти булави... у моїй правиці! Хіба не гетьманський звичай? Хто, хто — а козаки шанували булаву!

Після цього відступу знову повертаймось до теми. Кожне весілля в Арґентині починається не вранці, як у нас, на північній півкулі, а ввечері, після шостої години. Отож ми й вирушили в дорогу до родини Ямнюків, коли вже стемніло. Наш молодий, п. Маркіян, свіжоголений, темноокий, невисокого зросту, кремезний, у новому темному костюмі. Та найважливіше те, що він повністю панує над собою і не хвилюється, як батьки молодої.

Народився п. Маркіян 1926 р. Його батько був поручником у січових стрільців. Підчас війни, коли цвіт української молоді йшов до УПА, юнак Маркіян несподівано попав у концтабір, звідки був єдиний позитивний вихід — до дивізії „Галичина". Під ненависним німецьким мундиром билося в нього щире українське серце.

Після війни, приїхавши 1950 р. до Канади, п. Маркіян перепробував кілька робіт. Доїв корів на фармі, пив багато молока, але ні трохи не побілів — залишився чорнявим краснем, був водієм авта, вчився в інженерній школі. 1959 р. почав працювати в „Блюрі", 1190 Блюр Вулиця Вест у Торонті, що його й відкупив 1965 р. Так постало перше українське туристичне бюро в Канаді.

Багато причинився п. Маркіян до того, що канадські українці побували на відкритті трьох пам'ятників Т. Шевченкові: у Вінніпезі 1961 р., у Вашінґтоні 1964 р. (його клієнти тоді виповнили 53 автобуси і три літаки) та в Буенос-Айресі 1971 р. „Блюр" допоміг Блаженнішому Йосифові відвідати Америку.

Тоді ж, 1971 р., канадський козак познайомився з арґентинською амазонкою. „Якась дивна символіка є в цьому весіллі, — усміхається п. Маркіян. — Вінчання відбудеться в Церкві Св. Ольги (моя сестра — Ольга!) при вулиці Україна. А спричинником став пам'ятник Шевченкові".

Справді, з приводу цього вже ходить поголоска по всій Канаді. Ще в Едмонтоні я перехопив такого жартівливого вірша, якого й наводжу повністю (незлі язики запевняють, що це утнув Дан Мур у тверезому стані, що буває рідко):

Все Торонто сколихнула новина неждана, —
Полюбила Маркіяна дівчина Тетяна.
Сама вона не з Торонта; неначе на крили,
Із далекої столиці, з краю Арґентини.
Полюбила амазонка тихенько, спроквола
І, накинувши кайдани, веде до престола.
Написала в „Трібюн Ньюз" їх кореспондентка,
Що у тому вся причина — пам'ятник Шевченка.
Для учених ще один доказ ідеальний,
Що Шевченко був і є й буде геніяльний!
Він самітником прожив і мусив тужити,
Та зумів же Когута навіть оженити.
Для туристів дуже добра південна обнова,
Бо у „Блюрі" запанує ще й еспанська мова.
Тож бажаєм амазонці й козакові свята:
Хай у „Блюрі" цвірінькочуть скоро Когутята!

Нехай же, додаймо, пам'ятники Шевченкові усе більше й більше одружують українських молодят, щоб не переводились українські родини!

Вінчання відбулось велично. Опановано стояли молодий із молодою, повторюючи за священиком слова подружньої присяги. Білим цвітом бузини, як у тій античній легенді, прилягав до молодої вінчальний вельон чи пак фата. У такий час, мабуть, ніяка амазонка не проганяла б козака, та ще такого іскроокого, чорнявого, як п. Маркіян. А поблизу, серед пар дружок і дружб, недалеко від колишнього дивізійника Левка, виділявся орлиний профіль дружби Івася, тепер торонтонця, по якому зідхають у Буенос-Айресі. Замість двох звичайних долонь і десяти пальців має він два крючкуваті прилади, якими, колись покалічений, дає собі раду не гірше за дворуких і десятипалих: сам одягається, сам дістає цигарку й запалює сірник.

Усміхніться

Друкарські помилки.

Одне видавництво в Бостоні (ЗДА) пообіцяло 300 долярів винагороди кожному, хто знайде помилку в щойно виданому ним новому романі.

Протягом двох тижнів продано понад 20 тисяч примірників книжки. Помилки поки що ніхто не знайшов, але книжку продають і люди її читають, бо сподіваються дістати 300 долярів.

* * *

Своєрідний світовий рекорд

Листоноша Мішель Саблон в Бельгії, співав без перерви 150 пісень через шість годин і 40 хвилин. Попередній рекорд, що його здобув також белгієць був шість годин і 5 хвилин.

* * *

Коли сіли обідати, чоловік вирішив сказати жінці якусь цікаву історійку.

— Знаєш, Одарко, — верблюд може цілий тиждень не їсти і не пити, а працювати, як віл. — А я, Прокопе, знаю такого верблюда — відказала жінка, — що цілий тиждень їсть і п'є, а й за холодну воду не береться.

А хто то — питає чоловік. — А ти — відказує жінка.

* * *

Їде дядько возом. Доганяє жінку, а вона й гукає: „Дядьку, дядьку! Підвезіть!" А дядько: „Гей, бички, гей!"

Тоді жінка крикнула: „Дядьку, дядьку, підождіть, дам вам гроші". А дядько: „Тпру, бички. Станьте. Щось молодиця хоче від мене".

* * *

— Ви, діду, вже надто старий, щоб бути нічним сторожем у саду, завважив голова колгоспу. — Так, але ж вночі цього ніхто не помітить.

—o—

· **Члени квебекської партії Юніон Національ заплатили в 1959 р. за виготовлення бронзової статуї кол. провідника тої партії й квебекського прем'єра М. Дуплесі 33,270 долярів. Пізніше виявилося, що уряд Дуплесі був перекупний, а Дуплесі проти того не виступив. Тепер статуї Дуплесі не хоче прийняти ніяка установа ані музей у Квебеку.**

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

T R O U B L E S ?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

● ПОШУКУЮ чесного, здорового мужчини, у віці між 60-64 років життя, з яким хочу ділити дні мого життя. Я в таких самих роках. Листи слати до „УВісті" під „Е.Р."

—o—

● ПОШУКУЮ ІВАНА ВОЗНЯКА, сина Франка, з Байковець, пов. Тернопіль, що виїхав до Канади в 1928 р. Він працював зразу на залізниці Сі-Пі-Ар в Алберті.

Його самого, або хто знав би його адресу, або його долю, прошу ввічливо написати на адресу:
Trofym Fulka, 11222 - 103 St., Edmonton

—o—

· **СССР старається за посередництвом великого італійського банку „Банка комершіяле" дістати в різних европейських банках позичку в сумі одного мільярда долярів на закупно збіжжя в Канаді та США. Европейські банки не дуже хочуть зичити гроші, бо СССР хоче дістати позичку на низькі відсотки.**

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

· **На кордоні південно-африканських держав Родезії й Замбії вояки з прикордонної сторожі застрілили двох канадських дівчат-туристок та важко поранили одного американського туриста. Канадський та американський уряд запротестували в уряді обох держав.**

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ТРЕБА ПРОДАВЦІВ ДО „РІЛ ЕСТЕЙТ"

Нам потрібно вісім чоловіків або жінок для продажу реальностей в нашому новому відділі „Терра пляза бренч". Хочете бути незалежним працівником та працювати в підприємстві де ви самі встановлюєте вашу платню?
Ми вас вишколимо до того. Наші менаджери не змагаються в продажеві з нашими продавцями. Вони співпрацюють з ними.
Для довірочного інтерв'ю дзвоніть до менаджера від продажей Нік Ділялло (Nic DiLallo) на ч. 476-3351.

UNITED TRUST COMPANY
12920 - 97 St. Edmonton, Alberta

СІ-ПІ-ЕР МАЄ ПРАВИЛЬНІ ЛЕТУНСЬКІ ПОСЛУГИ ДО ПІВНІЧНОЇ ЕВРОПИ

АЛЕ МИ МУСИМО ЇХ ЩЕ ПОЛІПШИТИ

Зверніть увагу на наші прогулькові подорожі на 22-45 днів.
Вам не треба резервувати місць місяцями наперід.
Вам не треба давати 25% задатку з вашою резервацією.
Вам не треба платити за подорож 30 днів наперід.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
Вас не коштує нічого, якщо ви зміните свій плян в останній мінуті.
Ви не тратите нічого, якщо ви відмовитеся від подорожі.
буде в літаку.

Ви можете летіти до одної країни, а повертатися з іншої. (Наприклад, якщо ви летите до Амстердаму, то ви можете вертатися наприклад з Копенгаґи або Мюнхену).

В часі польоту в подорож та при повороті вами займуться дуже дбайливо. Вам будуть услуґувати стюарди та стюардеси, вишколені відповідно до европейської традиції. Вони подадуть вам смачні страви, приготовані за кухарськими приписами різних країн. Попри наші дешеві летунські підорожі на час 22-45 днів, ми маємо знижкові летунські подорожі для молоді та дітей.

І ви можете летіти, тепер, а платити за те пізніше.

Зв'яжіться з вашим подорожним аґентом для СІ-ПІ-ЕР.

Ми можемо бути навіть дешевші від других

CPAir